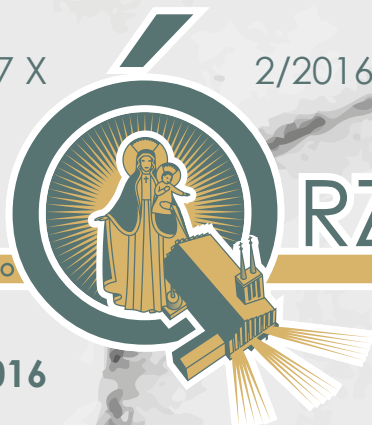

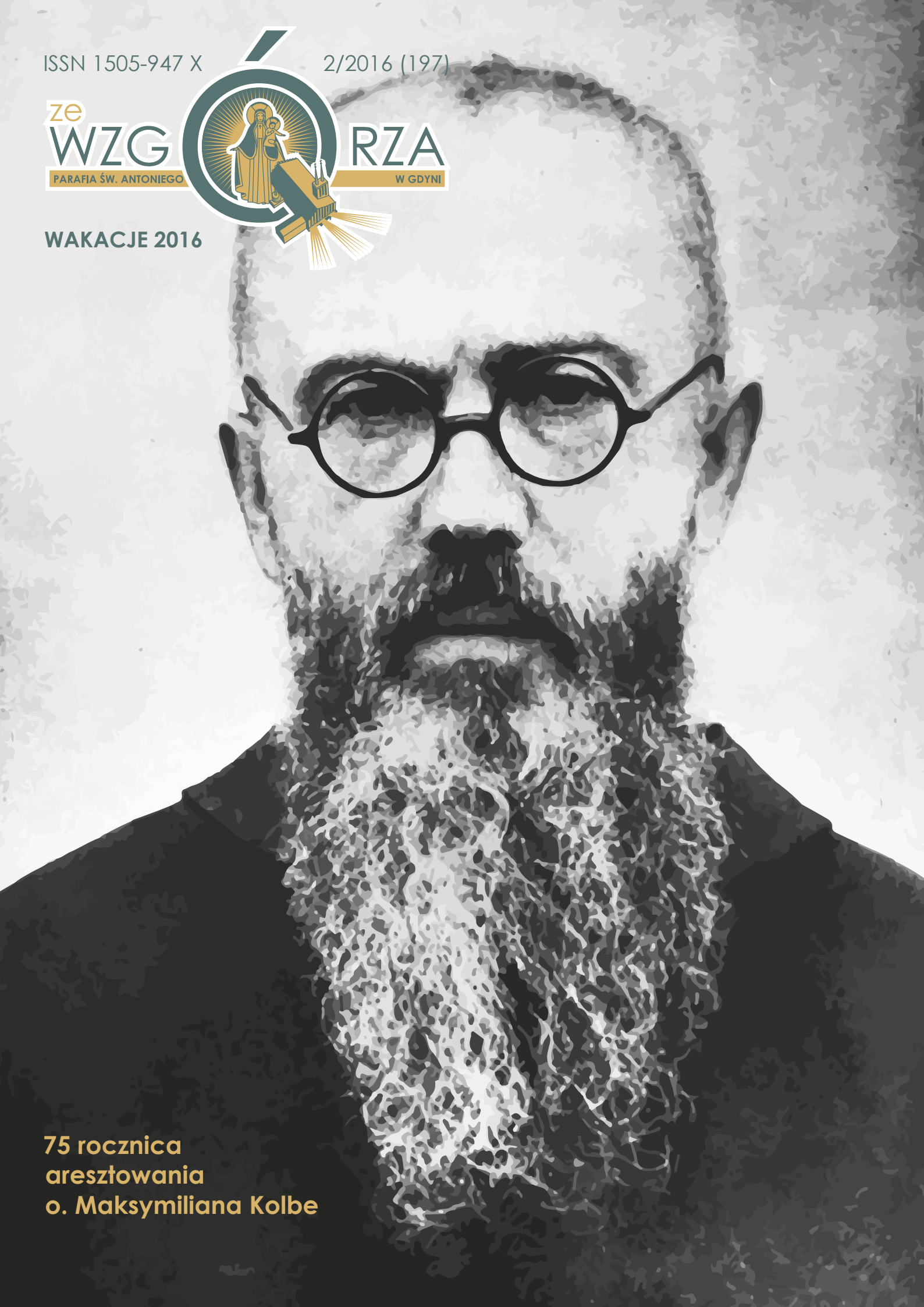
ISSN 1505-947 X

2/2016 (197)

ze
WZG **ORZA**
PARAFIA ŚW. ANTONIEGO W GDYNI

WAKACJE 2016

**75 rocznica
aresztowania
o. Maksymiliana Kolbe**

Nasza Działalność

BIURA:

Kancelaria

wt-pt godz. 10:00-12:30
i 16:00-17:30

Akcja Katolicka

ostatni wt m-ca godz. 19:00

Rodzina Radia Maryja

nd. godz. 11:00
czw godz. 17:00

Poradnia Życia Rodzinnego

śr godz. 18:00

Caritas

wt godz. 15:00

Fraternia

pt godz. 19:00

Odnowa w Duchu Świętym

pt godz. 19:00

Wspólnota Rodzin św. Maksymiliana

3 sb m-ca godz. 15:00

Kręgi Domowego Kościoła

spotkania raz w miesiącu

Franciszkański Zakon Świeckich

2 nd m-ca godz. 15:00

Rycerstwo Niepokalanej

czw godz 19:00

Grupa Modlitewna o. Pio

4 pt m-ca godz. 15:00

Sobotnia Szkołka

sb godz. 16:00

Duszpasterstwo głuchoniemych

3 nd m-ca godz. 14:30

Miting AA

czw godz 17:00

Katecheza parafialna

co 2 tygodnie
śr godz. 19:00

RUCHY:

Żywy Różaniec

1 nd m-ca godz. 9:00

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego

2 śr m-ca godz. 16:30

Wspólnota dla Intronizacji NSPJ

pt godz 17:00

GRUPY:

Ruch Światło-Życie

śr godz. 19:00

Duszpasterstwo Niewidomych

2 ndz m-ca
14:30 Różaniec
15:00 Msza św.

D.A. TAU

nd godz. 19:00

DIAKONIE:

Chór „Symfonia”

wt i pt godz 19:00

Ministranci i lektorzy

sb godz 9:00

Schola „Promyki”

pt 16:30

Pokój i Dobro

Deo gratias!

Kończymy kolejny rok duszpasterski, z wielu powodów wyjątkowy: jubileusz 80-lecia franciszkanów w Gdyni, Misje parafialne i inne wydarzenia jubileuszowe, zmiany personalne w klasztorze z racji Kapituły Prowincjalnej. A wszystko to wpisuje się w trwający Rok Miłosierdzia i jubileusz 1050-lecia Chrztu Polski.

Za wcześniej na podsumowanie tych wydarzeń, choć zbliżające się wakacje domagają się swobodnego „słowa na rozestanie”, słowa które będzie pomostem między kończącym się rokiem duszpasterskim, a tym który ma nadejść.

Jako duszpasterze życzymy Wam w te wakacje oczu otwartych na Pana Boga, na Jego obecność, na odcisk palca Stwórcy, w pięknie przyrody spowitej kolorami lata oraz w drugim człowieku. Życzymy Wam oczu otwartych przede wszystkim na tę Obecność pisaną przez wielkie „O”, czyli na Jezusa obecnego zwłaszcza w Najświętszej Ofierze – oby w wakacje nie zabrakło nas tam, gdzie Jezus na nas czeka.

Niech posłużą tu słowa św. Franciszka, zachwyconego pięknem otaczającego go świata. Seraficki Ojciec który dostrzegł Boga w przyrodzie:

„Pochwalony bądź, mój Panie, ze wszystkimi

Twymi stworzeniami,

nade wszystko z panem bratem Słońcem,

bo jest on lampą dnia i nim rozświetlasz naszą drogę.

Jakże on piękny, promieniejący i pełen blasku.

O Tobie, o Najwyższy, daje nam wyobrażenie.”

nigdy nie stracił z oczu Boga obecnego w Eucharystii:

„Na tym świecie nie widzę niczego wzrokiem cielesnym z Najwyższego Syna Bożego, tylko Jego Najświętsze Ciało i Najświętszą Krew, które [kaptani] przyjmują i oni tylko innym udzielają. I pragnę, aby te najświętsze Tajemnice były ponad wszystko czczone i uwielbiane.”

„I jak [Apostołowie] swoim wzrokiem cielesnym widzieli tylko Jego Ciało, lecz wierzyli, że jest Bogiem, ponieważ oglądali Go oczyma ducha, tak i my, widząc chleb i wino oczyma cielesnymi, starajmy się dostrzegać i wierzyć mocno, że jest to jego żywe i prawdziwe Najświętsze Ciało i Krew. I w taki sposób Pan jest zawsze ze swymi wiernymi, jak sam mówi: Oto Ja jestem z wami aż do skończenia świata.”

Radosnych, Bożych wakacji!

Bracia franciszkanie

W NUMERZE

Z ŻYCIA PARAFII

2 Kalendarium

5 Wypisy

6 10 lat Pani Fatimskiej w parafii

7 Bierzmowanie

8 Franciszkańskie Misje Parafialne
w 80 rocznicę powstania klasztoru

GŁOS GRUP PARAFIALNYCH

10 Chór „SYMFONIA”

11 Grupa Inicjatyw Parafialnych (GIP)
„Maximilianus”

13 Akcja Katolicka

COŚ DLA DUCHA

14 Powołanie do małżeństwa

16 Katecheza liturgiczna - akt pokuty

17 Jak się ubrać do kościoła?

18 Drogi Przyjacielu

20 Rycerz Maryi

21 Na 1050-lecie chrztu Polski

22 Bądźże pozdrowiona – Hostyjo żywa!

ROZRYWKĄ

24 Krzyżówka kwadrat

adres redakcji: ul. Ujejskiego 40, 81-426 Gdynia
kontakt: (058) 622-02-38; ze_wzgorza@wp.pl
redagują: Jerzy Chmara, Maria Koziółka, Barbara Kunikowska-Popiel, Paweł Kurski, Bogumiła Lech-Pallach, Barbara Thun
korekta: Zbigniew Kruszewski
skład komp.: Leszek Pach
animator: br. Krzysztof M. Bartczak OFMConv

Kartki z kroniki klasztornej i parafialnej III - VI 2016

13 III 2016

W naszej parafii gościliśmy o. Dariusza Mazurka, franciszkanina pracującego na misjach w Peru. Misjonarz całą niedzielę głosił Słowo Boże, dzieląc się świadectwem swojego misyjnego życia.

Tego samego dnia po Mszy św. o godz. 13:00 odbył się Koncert Pieśni Postnych w wykonaniu naszego chóru parafialnego Symfonia.

20 III 2016

Niedziela Palmowa Męki Pańskiej – początek Wielkiego Tygodnia.

W tę niedzielę rozprowadzaliśmy także świąteczny numer czasopisma parafialnego „Ze Wzgórza”.

W tym tygodniu wiele czasu poświęciliśmy na Sakrament Pokuty i Pojednania, który celebrowaliśmy przez wiele godzin każdego dnia, do Wielkiej Soboty włącznie.

Przez całe Triduum Paschalne spotykaliśmy się w kościele na celebracjach właściwych poszczególnym Dniom oraz na Liturgii Godzin.

Triduum Paschalne w naszym kościele jest poprzedzone długim przygotowaniem liturgicznym, katechetycznym, estetycznym i muzycznym. Jest celebrowane ze szczególną pieczołowitością, nabożeństwem, w podniosłej i uroczystej atmosferze.

27 III 2016

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego.

Najbardziej radosny, doniosły, kluczowy dzień w całym roku liturgicznym. Radości ze zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa towarzyszyło konkretne dzieło miłosierdzia - o godz. 8:00 w dolnym kościele odbyło się śniadanie wielkanocne dla osób bezdomnych i samotnych.

Tego dnia po każdej Mszy świętej nasi franciszkańscy klerycy Józef i Bartosz rozprawiali pisemko seminaryjne Nasze Życie.

28 III 2016

Poniedziałek Wielkanocny.

Drugi dzień radosnej Oktawy Zmartwychwstania Pańskiego. Msze święte były odprawiane

według porządku niedzielnego.

3 IV 2016

Niedziela Miłosierdzia Bożego.

Tego dnia o godz. 15:00 celebrowaliśmy Godzinę Miłosierdzia. Był to dzień o szczególnym znaczeniu i wymowie katechetycznej i duchowej, ze względu na trwający Rok Miłosierdzia.

Tego dnia, decyzją Arcybiskupa Metropolity Gdańskiego, zbieraliśmy ofiary do puszek na rzecz Caritas Archidiecezji Gdańskiej.

W tym tygodniu rozpoczęliśmy prace nad renowacją Kaplicy św. Maksymiliana, w której zostały m.in. oczyszczone malowidła ściennie, zmieniono oświetlenie oraz naprawiono element z kapsułą zawierającą prochy z Oświęcimia.

fol. arch. red.

4 IV 2016

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego,

przeniesiona na ten dzień z 25 marca ze względu na Wielki Tydzień oraz Oktawę Wielkanocną. Tę uroczystość przeżywaliśmy jako Dzień Świętości Życia, w trosce o każde ludzkie życie, zwłaszcza najbardziej bezbronne i zagrożone.

10 IV 2016

III Niedziela Wielkanocna.

Tego dnia rozpoczęliśmy Tydzień Biblijny, w którym Kościół zwraca szczególną uwagę na odkrycie i dowartościowanie Słowa Bożego w życiu każdego z nas.

16 IV 2016

W ramach trwającego Tygodnia Biblijnego,

tego dnia o godz. 14:00 na plaży miejskiej w Gdyni odbyła się impreza zatytułowana „Słowo na plaży”, promująca praktykę osobistej i wspólnotowej lektury Pisma Świętego oraz koncert zespołu „Wyrwani z niewoli”.

17 IV 2016

Niedziela Dobrego Pasterza

tradycyjnie rozpoczęła tydzień modlitw w intencji powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych.

Tego dnia kontynuowaliśmy zbiórkę do puszek na renowację kaplicy św. Maksymiliana. Zakończenie prac planujemy przed tegoroczną uroczystością św. Maksymiliana, czyli przed 14 sierpnia.

18 IV 2016

Początek Kapituły Prowincjalnej.

Jako parafianie uczestniczymy w tym wydarzeniu modlitewnie, prosząc o dar Ducha Świętego dla ojców zebranych na obradach dotyczących naszej Prowincji zakonnej.

24 IV 2016

„Pola Nadziei na Pomorzu”.

W tę niedzielę po raz kolejny odbyła się akcja „Pola Nadziei na Pomorzu”. Celem tej akcji jest zbiórka funduszy na rzecz podopiecznych hospicjów, które otaczają opieką co roku ok. 3.000 osób. W ramach tej akcji po Mszach świętych wolontariusze zbierali ofiary na ten cel, rozdając przy tej okazji żółte żonkile symbolizujące nadzieję.

1 V 2016

Modlitwa za Kościół na Ukrainie.

Zgodnie z zachętą papieża Franciszka, tego dnia wspieraliśmy modlitwą i ofiarą Kościół na Ukrainie. Po każdej Mszy świętej były zbierane datki na ten cel.

Tego dnia rozpoczęliśmy Nabożeństwa Majowe, które były odprawiane codziennie przez cały miesiąc o godz. 17:30.

3 V 2016

Uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski.

Z okazji 1050 rocznicy Chrztu Polski, podczas każdej Mszy św. odmawialiśmy Akt Zawierzenia Matce Bożej, jako znak szczególnego zawierzenia naszego kraju Jej opiece.

7 V 2016

Msza św. imieninowa o. Stanisława Krefta

odbyła się o godz. 18:00. Na Mszy świętej zaśpiewał chór parafialny „Symfonia” oraz, gościnnie, norweski chór „Hareid kammerkor”.

Po Mszy świętej w kościele odbył się koncert obu chórów. Mieliśmy okazję wystuchać utworów religijnych różnych epok i krajów, od Scarlattiego, przez Griega i Nowowiejskiego, aż po współczesnego kompozytora norweskiego Gjejlo.

8 V 2016

Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego.

Tego dnia podczas Mszy św. o godz. 11:00 (przesunięta Msza św. z godz. 11:30) dzieci z naszej Parafii przystąpiły do Pierwszej Komunii świętej.

12 V 2016

Sakrament Bierzmowania.

Podczas dodatkowej Mszy św. o godz. 19:00 ks. bp Zbigniew Zieliński udzielił uprzednio przygotowanej młodzieży i dorosłym Sakramentu Bierzmowania.

15 V 2016

Niedziela Zesłania Ducha Świętego.

Była to okazja do ponownego odkrycia w Kościele i w nas oraz do odnowienia więzi z Osobą Ducha Świętego, którego nigdy nie otrzymaliśmy w Sakramencie Bierzmowania.

Tego samego dnia po każdej Mszy św. zbierano ofiary do puszek na organizację Świato-

wych Dni Młodości w Krakowie.

16 V 2016

Tego dnia obchodził swoje imieniny o. Andrzej Szulca.

W intencji Solenizanta modliliśmy się podczas Mszy św. o godz. 18:00.

Ta Eucharystia wiązała się z jeszcze jedną okolicznością: była to Msza św. prymicyjna o. Kamila Średnickiego i o. Pawła Romańczuka. Po Mszy świętej młodzi kapłani udzielili tradycyjnego błogostawieństwa.

22 V 2016

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej.

Tego dnia pochylaliśmy się nad jednym z najważniejszych dogmatów naszej wiary. Ta Tajemnica towarzyszy nam na każdym kroku, od prostego gestu krzyża, aż po najbardziej uroczyste modlitwy liturgiczne i Sakramenty.

Tego dnia po każdej Mszy świętej można było nabyć kolejny numer pisma „Wiadomości z Prowincji”, w którym można przeczytać o bieżących wydarzeniach z życia naszych franciszkańskich klasztorów w Polsce i za granicą.

26 V 2016

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.

Tradycyjną uroczystą Procesję Eucharystyczną rozpoczęliśmy o godz. 10:00 w kościele Najświętszego Serca Pana Jezusa; zakończyła się ona u stóp Krzyża Poległych Stoczniovców przy Urzędzie Miasta. Tego dnia nie było Mszy św. o godz. 11:30, natomiast po Procesji odbyła się dodatkowa Msza św. krótko po godz. 13:00. Była to dobra

okazja do podzielenia się na ulicach Gdyni naszą wiarą w rzeczywistą obecność naszego Pana Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie.

Każdego dnia Oktawy Bożego Ciała odbywała się procesja eucharystyczna wokół naszego kościoła.

29 V 2016

Ulica Franciszkańska.

Zostało formalnie ogłoszone, że fragment ulicy otaczającej nasz kościół i klasztor uzyskał własną nazwę: ulica Franciszkańska. Jest to piękny prezent dla uczczenia 80-lecia Franciszkanów w Gdyni. Za ten dar dziękujemy Panu Prezydentowi i Radzie Miasta oraz imiennie p. Mai Wagner i p. Lucynie Walczak.

Tego dnia parafialna schola dziecięca „Promyki” prowadziła śpiew podczas każdej Mszy świętej oraz po Mszach zbierała datki na wakacyjny wyjazd re-kolekcyjny.

1 VI 2016

Nabożeństwa Czerwcowe.

Czerwiec jest miesiącem poświęconym w sposób szczególny czci wobec Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zgodnie z tradycją, każdego dnia tego miesiąca o godz. 17:30 mieliśmy możliwość uczestniczenia w Nabożeństwie Czerwcowym.

2 VI 2016

Msza św. w int. zmarłego Księdza Arcybiskupa Tadeusza Goćłowskiego.

Jako parafianie uczestniczyliśmy we Mszy świętej o godz. 18:00 w Katedrze Oliwskiej w int. zmarłego Księdza Arcybiskupa Tadeusza Goćłowskiego.

3 VI 2016

Pierwszy piątek miesiąca.

Pierwszy piątek miesiąca; z tej racji udaliśmy się do chorych w naszych domach, po raz ostatni w tym roku duszpasterskim.

3 VI 2016

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa

Był to dzień odpustu w parafii NSPJ przy ul. Armii Krajowej. Po Mszy św. odbyła się procesja wynagradzająca do parafii św. Stanisława. Jako parafianie wzięliśmy w niej liczny udział.

5 VI 2016

Misje święte.

Z racji jubileuszu 80-lecia franciszkanów w Gdyni, tego dnia rozpoczęliśmy w naszej parafii ośmiodniowe Misje święte. Wygłosili je o. Andrzej Mielewczyk z Darłowa i o. Sebastian Fierek z Darłówka. Nagrania audio z Misji są dostępne na stronie internetowej naszej parafii: gdynia.franciszkanie.pl

12 VI 2016

Odpust św. Antoniego.

Ważny dzień dla naszej parafii. Na zakończenie Misji parafialnych celebrowaliśmy odpust św. Antoniego, obchody przesunięte z dnia 13.VI. Uroczystej sumie przewodniczył o. prowincjał Jan Maciejowski. Podczas sumy przywitaliśmy w naszej parafii i klasztorze nowego gwardiana, o. Piotra Matuszaka.

Została również zaprezentowana książka p. Lucyny Przybylskiej „Franciszkanie w Gdyni, 1936-2016”, którą nadal można nabyć w naszym klasztorze.

opracował o. Krzysztof

Kartki z ksiąg kancelaryjnych

III - VI 2016

foto. arch. red.

Przez chrzest narodzili się do nowego życia

- Liwia Amelia Zielińska
- Jakob Grzegorz O'Hara
- Robert Brownridge
- Łukasz Brownridge
- Anna Maria Podias
- Magdalena Joanna Lipska
- Julia Szymczak
- Jan Franciszek Mital
- Hanna Zofia Śleszyńska
- Michał Łukasz Werner
- Julia Joanna Jaworska
- Kajetan Jeremi Markowski Gruca
- Borys Mikołaj Piwowarski
- Franciszek Ibron
- Wiktoria Agnieszka Modrzyk
- Adam Waldemara Lica
- Leon Rafał Drąg
- Weronika Wiktoria Jakielska
- Amelia Rukasz-Davies
- Maja Rygliszyn
- Maria Lubańska
- Julia Modzelewska
- Zofia Małgorzata Waśko
- Ademaro Benedetto Patrykowski
- Maksymilian Marcin Borowski
- Jakub Rybka
- Maria Anna Skiba
- Iga Elżbieta Chrostowska
- Marcelina Anna Kupc
- Ignacy Jakub Ubych
- Kornelia Milewska
- Michał Siwik

Zawarli sakramentalny związek małżeński

- Oliwia Obarska
- Amelia Elżbieta Baranowska
- Aleksander Zadrozny
- Dominika Padąta
- Ignacy Maciej Trudziński
- Bruno Franciszek Kotasiński
- Maja Śmiećicka
- Scarlett Stencel
- Szymon Maksymilian Warchoń
- Tymon Gleński
- Sławomir Łęgowski i Joanna Beata Sobolewska
- Tomasz Bogdan Czapiewski i Malwina Gadziomska
- Dawid Andrzej Nastaly i Natalia Antczak
- Paweł Jakub Semrau i Barbara Małgorzata Wróbel
- Kamil Michał Magiera i Patrycja Angelika Dziennik
- Michał Janusz Juszcak i Dorota Małgorzata Płaska
- Marcin Mateusz Kleinszmidt i Aleksandra Barbara Kulczycka
- Paweł Otłowski i Magdalena Katarzyna Kosiorek
- Krzysztof Grzegorz Lubański i Anna Katarzyna Bogdanowicz

- Witold Jerzy Cwilewicz i Agnieszka Katarzyna Mostowiec
- Maciej Całus i Paulina Marta Pakur
- Krzysztof Łapiński i Danuta Maria Nadolna
- Piotr Paweł Kleszcz i Natalia Jadwiga Lipińska
- Grzegorz Lipka i Monika Paulina Blonkowska

Spotkali się z siostrą śmiercią

- Barbara Lewicka
- Małgorzata Gruszecka
- Jan Żurawski
- Jerzy Mikołaj Błoniarczyk
- Michał Tomasz Gołuński
- Maria Bęgowska
- Irena Barbara Ogórek
- Andrzej Gruza
- Helena Janina Matuszak
- Elżbieta Sokołowska
- Ryszard Wronecki
- Władysława Kępińska
- Helena Kila
- Teresa Roszkowska
- Jerzy Krajewski
- Irena Marianna Szrubkowska-Dobrzańska
- Edward Lewandowski
- Ryszard Czygier
- Marianna Anna Dziwulska
- Tadeusz Maślanka
- Joanna Wysocka
- Pelagia Grzesik

10 lat Pani Fatimskiej w parafii

W pierwszą sobotę maja 07.05.2016r. obchodziliśmy dziesiątą rocznicę odprawiania nabożeństwa fatimskiego. Nabożeństwo odbyło się w Kaplicy św. Antoniego, czyli tam, gdzie odbyło się nasze pierwsze takie nabożeństwo. Ten fakt był dla nas ważny, bo łączył się ze wspomnieniami i doświadczeniami dobrymi i trudnymi. Ale przede wszystkim Kaplica była tym szczególnym miejscem stwarzającym niezwykły klimat naszym spotkaniem z Matką Bożą Fatimską. Dzięki Jej pomocy i prowadzeniu przetrwalibyśmy wszystkie przeciwności, aby wypełnić Jej prośby zawarte w orędziu fatimskim. Duchowym przewodnikiem przez te lata był dla nas ks. dr Krzysztof Czaplą, Dyrektor Sekretariatu Fatimskiego na Krzeptówkach. Jesteśmy wdzięczni o. Janowi Maciejowskiemu, obecnemu Prowincjałowi, za powierzenie Rycerstwu Niepokalanej prowadzenia tego nabożeństwa w 2006r. i duchowe wsparcie. Dziękujemy ojcom franciszkanom za promowanie tego nabożeństwa, a zwłaszcza br. Janowi Wiśniewskiemu za jego życzliwość i troskę aby niczego nie zabrakło. Postanowiliśmy uczcić tę matkę rocznicę nie tylko przez modlitwę i miłość do Maryi, ale takim widzialnym znakiem tego było spotkanie w kawiarence Greccio naszej wspólnoty i tych miłośników orędzia fatimskiego, którzy chcieli i mogli przyjść, gdyż dla wielu pora obiadowa nie była dobrym momentem. Przygotowaliśmy coś słodkiego i owoce, ale punktem najważniejszym na stole był... czekoladowy tort z napisem: „10 LAT PANI FATIMSKIEJ W PARAFII”, który ufundował taki właśnie miłośnik i szaleniec Niepokalanej. Po wspólnej modlitwie i dziękczynieniu za ten bogaty rozdział naszej współpracy między sobą, ale przede wszystkim z Panią Fatimską, której owoce tylko Ona zna, zasiedliśmy do wspólnego ucztowania. To było piękne, radosne spotkanie, które nas jeszcze bardziej zjednoczyło w tym samym duchu fatimskim.

Zapraszamy na kolejne nabożeństwa „Pięciu Pierwszych Sobót Miesiąca” w każdą pierwszą sobotę. Plan nabożeństwa: o godz. 9:00 Msza Święta, od 9:30 do 11:00 wystawienie Najświętszego Sakramentu, Różaniec, 15-minutowe rozmyślanie z Matką Bożą nad tajemnicami Ewangelii – w intencjach wynagradzających Niepokalanemu Sercu Maryi oraz o nawrócenie grzeszników. Zapraszamy również na Wielką Nowennę Fatimską 13-go dnia miesiąca przez cały rok, po Mszy Świętej wieczornej, na modlitwę z św. Janem Pawłem II, na Różaniec i procesję z figurą Matki Bożej Fatimskiej.

Stowarzyszenie „Rycerstwo Niepokalanej” w par. św. Antoniego w Gdyni.

fol. arch. red.

Bierzmowanie

fol. arch. red.

12.V.2016 w naszej parafii odbyła się celebrowanie Sakramentu Bierzmowania. Udzielił go podczas Mszy św. o godz. 19:00 ks. bp Zbigniew Zieliński. Sakrament przyjęło w tym roku 21 osób. Młodzież od października ubiegłego roku pilnie przygotowywała się do przyjęcia tego Sakramentu. Spotkania odbywały się w trzech grupach, pod okiem o. Łukasza Słowińskiego, o. Krzysztofa Bartczaka oraz p. Rajmunda Żelewskiego. Formacja obejmowała najbardziej fundamentalne tajemnice naszej wiary oraz spotkanie ze Słowem Bożym i poznawanie Osoby Ducha Świętego. Spotkania katechetyczne były przeplatane momentami modlitewnymi.

Podczas uroczystej Mszy świętej ksiądz Biskup zachęcił młodzież do otwarcia na Ducha Świętego i Jego dary. W sposób szczególny wskazał na rolę miłosierdzia w życiu dojrzałego chrześcijanina.

o. Krzysztof

reklama >>>>

OFERUJEMY:

- modne strzyżenie dostosowane do każdego typu urody i wieku zgodnie z życzeniem klienta
- koloryzację farbami renomowanych firm fryzjerskich
- zabiegi kuracyjne i pielęgnacyjne włosów, odbudowę i regenerację, nawilżanie, nabłyszczanie itp.
- wplatanie warkoczyków
- zaopatrzenie w profesjonalne środki pielęgnacyjne do włosów: WELLA, SCHWARZKOPF, GOLDWELL, ALFAPARF, ALTERNA, JOICO, SUBRINA...

SALON FRYZJERSKI ELŻBIETA
 Gdynia, ul. Abrahama 50/56, (wejście od ul. Władysława IV)
 tel. (058) 620-88-10

zapraszamy: poniedziałek – piątek 9.00 – 19.00
 soboty 9.00 – 14.00

<<<< reklama

5-12 czerwca 2016 r.

Franciszkańskie Misje Parafialne w 80 rocznicę powstania klasztoru

Misje parafialne to taki wyjątkowy, święty czas dla każdej parafii. I to właśnie często uświadamiali nam misjonarze - nasi franciszkańscy ojcowie: Andrzej Mielewczyk i Sebastian Fierek, którzy przyjechali do nas z Darłowa i Darłówka. Nasze misje zbiegły się z 80-leciem obecności Braci Mniejszych Konwentualnych na gdyńskim Wzgórzu św. Maksymiliana. Mogliśmy więc wszyscy razem, zarówno zakonnicy jak i Parafianie, dziękować Panu Bogu za wszelkie otrzymane taski przez wszystkie lata ich posługi, a także skorzystać z daru płynącego z Roku Jubileuszowego Miłosierdzia, danego nam przez Ojca Świętego Franciszka. Misjonarze pragnęli przypomnieć nam, że celem naszego życia na ziemi jest zbawienie, a także jak ten cel realizować. A że ostatecznie misje prowadzone przez o. Paulina Sotowskiego z Łodzi miały miejsce w maju 2005 r., zatem czas już był najwyższy, żeby odbyły się kolejne. Zazwyczaj bowiem (jak zaleca Kodeks Prawa Kanonicznego, kan. 770) w parafiach powtarzają się one co ok. 10 lat. Przez dwa miesiące poprzedzające misje, pod koniec każdej Mszy św. modliliśmy się w intencji misjonarzy mających u nas głosić Słowo Boże i o dobre owoce tych rekolekcji.

Misje parafialne to takie przedłużone (u nas trwały 8 dni) rekolekcje o szczególnym znaczeniu. To przenicowanie dotychczasowego, często monotonna życia na kanapie przed telewizorem. Odłożenie na bok tego, co do tej pory angażowało nasze jestestwo i powrót do tego co powinno być dla każdego ochrzczone-

go najważniejsze, powrót do spraw Bożych, do otworzenia swoich serc na działanie Jezusa Chrystusa, do umocnienia życia wiarą, wreszcie to powrót do codziennych praktyk religijnych w postaci Mszy św. i różnych nabożeństw. A jest ich w naszej Parafii naprawdę wiele.

Charakterystyczne dla naszych misjonarzy było to, że podczas głoszenia nauk zawsze obaj jednocześnie byli obecni pośród nas w kościele. W zależności od pory dnia, zamiennie jeden sprawował Eucharystię i głosił Słowo Boże, albo prowadził nabożeństwo uzupełnione krótką katechezą, drugi w tym czasie towarzysząc pierwszemu znajdował się w prezbiterium w pobliżu obrazu Matki Bożej Królowej Nadziei. Od Niej to o godz. 7:45 Koronką do Miłosierdzia Bożego rozpoczynaliśmy każdy dzień misyjny. I przy Niej też każdy dzień kończyliśmy wspólną modlitwą i odśpiewaniem Apelu Jasnogórskiego. Każdego wieczoru gromadziło się przy Maryi coraz więcej wierzących.

Nabożeństwa czerwcowe o godz. 17:30 były połączone z oddawaniem czci naszym Patronom, przypisanym u nas od lat poszczególnym dniom tygodnia. Jedynie na piątek i sobotę patronów wybrali misjonarze: bł. Jana z Łobdowa i bł. męczenników Michała Tomaszka i Zbigniewa Strzałkowskiego. Nabożeństwa te prowadził przeważnie o. Andrzej, a Msze św. wieczorne sprawował w koncelebrze z naszymi ojcami i głosił katechezę o. Sebastian.

Nie samym chlebem żyje człowiek (Mt 4,4b; Łk 4,4c). Te słowa z Ewangelii były wpro-

wadzeniem do całych Misji na wszystkich Mszach św. w pierwszą **niedzielę**. A dalej Pan Jezus dodaje: *lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych* (Mt 4,4c). Czekano więc nas osiem dni siania Bożego słowa - Bożego ziarna. Aby nas do tego przekonać, misjonarze polecieli, by każdy z nas zabrał z sobą do domu butkę z kosza stojącego niedaleko ołtarza. Położył w domu na stole obok siebie ową butkę i Pismo św. Następnie, każdego kolejnego dnia po powrocie z katechez misyjnych mieliśmy otworzyć Pismo św. na stronie z usłyszanym podczas Mszy św. fragmentem Ewangelii i czytając ugryźć po jednym jej kęsie. Pod koniec misji chleb okazał się być twardym niesmacznym kamieniem, a Słowo Boże zawsze jest żywe i bogate w treści. Pod jego wpływem zastanawialiśmy się: Kim w moim życiu jest Bóg? Na którym miejscu Go w nim stawiam? Jakie jest w życiu codziennym to moje chrześcijaństwo?

Poniedziałek - dzień św. Franciszka, stał się dniem odnowienia przyrzeczeń chrześcijańskich. Dlatego przynieśliśmy ze sobą świece, które tuż po katechezie zapaliliśmy od płomienia Paschału stojącego przy ołtarzu. Następnie każdy z nas osobiście złożył wyznanie wiary i wyrzekł się wszystkiego co szatańskie w naszym życiu. W czasie chrztu Bóg zawarł z nami Przymierze. Jezus wyzwolił nas z niewoli grzechu i odział w białą szatę niewinności, przywracając każdemu dziecięstwo Boże.

We **wtorek**, w dniu Patrona naszej Parafii, zostaliśmy namaszczeni Balsamem Bożego Miłosierdzia św. s. Faustyny. Św.

fol. arch. red.

Antoni przyjmował i głosił Słowo Boże, które stało się źródłem jego życia. Mając więc takiego Patrona nie sposób nie żyć Bożym słowem i go nie miłować.

Środa to dzień Maryi słuchającej Słowa Bożego, Królowej, Matki Nadziei. Jest Ona dla nas wzorem i nauczycielką jak mamy słuchać i wypełniać Słowo Boże w swoim życiu. Wskazuje nam miejsce Księgi Słowa Bożego - Pisma św. w naszych domach. O. Sebastian uroczyście w procesji wejścia wprowadził tę Księgę przed ołtarz i położył na stole słowa, gdzie leżała ona otwarta do zakończenia misji. Zachęcał też do codziennego czytania i rozważania tekstów Pisma św.

W **czwartek**, jak zawsze, patronował nam św. Maksymilian Maria Kolbe, opiekun naszych rodzin, który ma u nas swoje sanktuarium. Od tego dnia zaczęliśmy przychodzić na Msze z katechezą wspólnie, całymi rodzinami, bez odrębnych dla dzieci i młodzieży, aby dzieci mogły zobaczyć rodziców chodzących do kościoła, modlących się. Misjonarze zapewniali, że to jest dla nich najlepsza katecheza bez słów, najlepsze świadectwo wiary.

Piątek - dzień Spowiedzi i uzdrowienia. Towarzyszył nam bł. Jan z Łobdowa, jeden z pierwszych w Polsce Franciszkańców, mistyk i głosiciel Ewangelii. Uświadamiał nam Kim jest Jezus Chrystus. Przypominał o podstawowym powołaniu człowieka do świętości. Mamy oddać

swoje życie Chrystusowi, a przez to dawać innym świadectwo do nawrócenia. Nie można bowiem nawrócić świata, bez uprzedniego nawrócenia siebie. Rekolekcjonista zachęcał nas do wzajemnej modlitwy w tej intencji. Sakrament Pokuty i Pojednania umożliwił nam doświadczenie Bożego miłosierdzia, a co za tym idzie, uzdolnił do świadczenia tegoż miłosierdzia bliźnim. Oddawaliśmy więc swoje grzechy Chrystusowi, a On nam przebaczył. Nigdy bowiem nie jest za późno na powrót do Boga. On cały czas czeka z otwartymi ramionami, by nas przyciągnąć do siebie tak, jak uczynił to ojciec czekający na powrót syna marnotrawnego (zob. Łk 15, 11-32). W tym dniu mieliśmy okazję przyjąć sakrament Namaszczenia Chorych, aby doznać uzdrowienia nie tylko ciała, ale i duszy.

W **sobotę** podczas Mszy i nabożeństwa czerwcowego czciliśmy naszych polskich franciszkańskich męczenników z Peru, ojców Michała i Zbigniewa. Usłyszeliśmy katechezę o życiu wiecznym: wszyscy umrzemy. To najważniejszy moment naszego ziemskiego życia. Bóg przygotowuje nas do niego już od naszego poczęcia. Warto przywrócić chrześcijańskie spojrzenie na umieranie i pogrzeb. Umieranie jest katechezą, a liturgia pogrzebowa potrzebna jest żyjącym, nie zaś umarłym. Nie zabraniajmy uczestniczyć w nich naszym dzieciom. W czasie Apelu zapaliliśmy znicze przy

Krzyżu Misyjnym.

Druga **niedziela** zwiędająca misje, była jednocześnie Odpustem parafialnym, podczas sumy o 10:00, przeniesionym z poniedziałku 13.06. Przewodniczył jej nasz prowincjał o. Jan Maciejowski w koncelebrze z aktualnym (o. Stanisławem Kreftem) i nowym (o. Piotrem Matuszakiem) gwardianem gdyńskiego klasztoru, a także misjonarzem o. Andrzejem. O. Sebastian tym razem towarzyszył. Prowincjał podsumował misje, mówiąc że każdemu z nas została dana taska. Celem naszego życia jest napełnienie go Bogiem. Musimy pamiętać o wieczności i zbawieniu. Dążyć do niego drogą Bożych przykazań i Ewangelii. Po homilii nastąpiło odnowienie przyrzeczeń małżeńskich. Następnie zwyczajowe błogosławieństwo przyniesionych lilii św. Antoniego i butek dla Parafian od p. Gotowały. Po Komunii św. o. proboszcz Stanisław zawierzył Parafię Maryi Królowej Matce Nadziei. Podziękowaliśmy też misjonarzom za ich trud, obdarowawszy każdego z nich mini repliką obrazu naszego Maryjnego Sanktuarium. Na koniec otrzymaliśmy wszyscy błogosławieństwo indywidualne z nłożeniem rąk i Pamiątkę Misji Świętych. Potem nastąpiły życzenia na wzór papieskiego pożegnania góralskiego odśpiewanego mocnym głosem przez o. Sebastiana. Po błogosławieństwie ogólnym nastąpiło rozstanie.

To był bogaty czas dla naszych dusz. Módlmy się więc dalej intensywnie w rodzinach i we Wspólnocie, aby renowacja Misji świętych zastała nas w dobrej kondycji duchowej. Abyśmy każdego dnia zdobywali świętość daną nam i zadaną przez Boga (zob. 1 P 1,16).

Bogumiła Lech-Pallach bogumilalech@wp.pl

Chór „Symfonia”

Śpiew Symfonii zbliża do Boga i ludzi

Nasz parafialny chór „Symfonia” w ostatnim okresie bardzo intensywnie pracował, przygotowując się do licznych i ważnych występów, koncertów, oraz liturgii. Na początku maja wykonał wspólny koncert z chórem z Norwegii „Hareid kammerkor”, później był udział w uroczystości Bożego Ciała, następnie uczestniczył w II Bałtyckim Konkursie Chórów „Pomerania Cantat” w Słupsku. Kolejny występ, to udział w Finale Gdyńskiego Tygodnia Pozarządowego. A na koniec sezonu chóralnego śpiew podczas przeżywania odpustu ku czci św. Antoniego, na zakończenie parafialnych Misji Świętych, jako daru za 80 lat posługi Franciszkanów na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego.

W sobotę 7 maja br. w kościele oo. Franciszkanów odbył się koncert chóru mieszanego „Hareid kammerkor” pod batutą Stiga Lennerta Håheima. Chór liczył ponad 40 osób, śpiewał muzykę różnych epok, w różnych językach. Wspólnie z chórem norweskim wystąpił również chór „Symfonia” pod dyktando Bogny Swillo. Chór śpiewem również ubogacił Mszę Świętą. Usłyszeliśmy muzykę religijną a cappella kompozytorów takich jak: Scarlatti, Byrd, Haydn, Grieg, Nowowiejski, Chłondowski, Bruckner, Gjeilo, Håheim. Na zakończenie koncertu wystąpiły potężne chóry, które wykonały „Locus iste” – Antona Brucknera. Później były już tylko donośne brawa, którymi licznie zebrani słuchacze, dziękowali wzruszonym i radosnym wykonawcom obu zespołów śpiewających.

Podczas uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej – Bożego Ciała, w czwartek 26 maja, chór „Symfonia” swoim śpiewem wielbił Pana Boga przy czwartym ołtarzu u stóp Krzyża poległych Stoczniovców i Ludzi Pracy na ulicy Marszałka Józefa Piłsudskiego. Zespół chóralny zaśpiewał utwór ze zbioru pieśni religijnych – responsoriów do wykonania w czasie uroczystości Bożego Ciała. Była to wersja polska nt. „Żyjący Ojciec” w opracowaniu ks. Hieronima Chamskiego. Uroczystość zakończyła się wspólnym śpiewem hymnu „Te Deum laudamus” – Ciebie Boga wy-

stawiamy.

II Bałtycki Konkurs Chórów „Pomerania Cantat” w Słupsku miał na celu popularyzację śpiewu chóralnego oraz doskonalenie poziomu wykonawczego chórów i dyrygentów oraz poszerzenie i prezentowanie repertuaru zespołów chóralnych. Chór „Symfonia” pod batutą Bogny Swillo, uczestnicząc w konkursie w niedzielę 29 maja br. wystąpił z następującym repertuarem: „Canticorum júbilo” – Georga F. Handla, „O Matko miłościwa” – Henryka M. Góreckiego, „Słowiczek” – Stanisława Moniuszki, „Morze” – Karola M. Prosnaka i „Moje miasto” – A. Sutowskiego. Przesłuchania chórów odbywały się w auli II Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Mickiewicza, zaś ogłoszenie wyników konkursu i koncert galowy laureatów miał miejsce w kościele Mariackim w Słupsku. Jury pod przewodnictwem dr hab. Jerzego Rachubińskiego z Akademii Muzycz-

nej w Łodzi oceniało programy poszczególnych zespołów m.in. za czystość intonacyjną, dokładność rytmiczną, wyraz artystyczny, wrażliwość na dynamikę oraz dobór tempa do utworu. W kategorii seniorzy, w której wystąpił nasz chór „Złotego Pasma” (Dyplomu) nie przyznano. Natomiast „Srebrne Pasma” otrzymali: Chór „Symfonia” z Gdyni i Stowarzyszenie Śpiewacze z Łodzi. Chórzyści z „Symfonii” na czele z Panią Dyrygent cieszyli się ze swojego udziału w konkursie i w drodze powrotnej do Gdyni nie ukrywali swojej radości oraz zadowolenia.

Kolejny występ chóru miał miejsce w sobotę 11 czerwca podczas Finału Gdyńskiego Tygodnia Pozarządowego, który odbywał się na Placu Grunwaldzkim, a zespół zaprezentował się w Muszli Koncertowej. Tutaj wykonał utwory związane z morzem, żeglarzami, naszym miastem Gdynią i regionem kaszubskim. Dla chórzystów i dyry-

genta było to ogromne przeżycie, ponieważ w tym miejscu już niejednokrotnie występowali, a swoim śpiewem zawsze przynoszą wielką radość wszystkim słuchającym ich, mieszkańcom i gościom. Warto nadmienić, iż w tej muszli koncertowej chór „Symfonia” wystąpił w 1938 roku i to pod batutą wielkiego muzyka i kompozytora Feliksa Nowowiejskiego, który ogromną sympatią darzył zespół i był zakochany w naszym mieście Gdyni.

Już do tradycji chóru „Symfonia”, należy uczestnictwo we Mszy Świętej podczas uroczystości odpustowej św. Antoniego. W tym roku był to wyjątkowy czas, ponieważ w niedzielę 12 czerwca w naszej wspólnocie przeżywaliśmy odpust parafialny, a Eucharystią o godzinie 10.00, również kończyliśmy Misje Święte, jako dar za 80 lat postu-

gi Franciszkanów na Wzgórzu św. Maksymiliana Marii Kolbego. Chór parafialny swoim pięknym śpiewem pieśni liturgicznych i o św. Antonim z Padwy sprawił, że wszyscy wierni mogli doświadczyć piękna i harmonii, które pochodzą od Boga. Ojcowie Misjonarze: o. Andrzej i o. Sebastian kończąc swoją postugę misyjną w naszej wspólnocie udzielili wszystkim wiernym Bożego błogostawieństwa na dalszą drogę prawdziwego chrześcijańskiego życia.

Drodzy Czytelnicy!

Żyjemy w czasach, które nie zawsze zachęcają ludzi do tworzenia i słuchania pięknej muzyki, do wrażliwości na sztukę. A przecież śpiew i muzyka łączą pokolenia i udział w dobrych rzeczach pozwala wnieść się ponad codzienność, a wielbienie Boga śpiewem daje praw-

dziwą radość i pokój duszy. Wspólne śpiewanie pomaga na smutek, na zmęczenie, na nieśmiałość, a także oznacza bycie z innymi razem, podczas prób, występów, koncertów i podróży. Chórzyści przed przerwą wakacyjną dziękują Panu Bogu za otrzymywane dary w swojej pracy na niwie śpiewaczej i składają podziękowanie pani Dyrygent **Bognie Swillo**, za poświęcenie, cierpliwość i wspaniałe „muzyczne pomysły” oraz wyrażają ogromną wdzięczność O. Proboszczowi **Stanisławowi Kreftowi** za wsparcie, które od Niego otrzymują. Natomiast wszystkich kochających śpiew i chcących czynnie zaangażować się w życie naszego zespołu, zapraszają do chóru „Symfonia”.

Jerzy Chmara

Grupa Inicjatyw Parafialnych (GIP) „Maximilianus”

Droga św. Maksymiliana

Grupa Inicjatyw Parafialnych (G.I.P) „MAXIMILIANUS” przy parafii św. Antoniego w Gdyni zaprasza wszystkich chętnych do realizacji działań artystycznych oraz organizacyjno-technicznych przygotowujących pierwszą DROGĘ ŚW. MAKSYMILIANA w Gdyni, która odbędzie się w przeddzień 75 rocznicy Jego męczeńskiej śmierci tj. 13 sierpnia 2016 r. Drogę rozpoczniemy w parafii św. Maksymiliana Marii Kolbego w Gdyni-Witominie, następnie przejdziemy przez Łasek Witomiński, zatrzymując się przy dziewięciu Stacjach ukazujących losy życia i śmierci o. Maksymiliana, a zakończymy ją w naszym Sanktuarium na Wzgórzu. Więcej szczegółów podamy na plakatach oraz podczas spotkań roboczych grupy „Maximilianus” odbywa-

jących się w kościele dolnym klasztoru OO. Franciszkanów w piątki o godz. 10.00, na które serdecznie zapraszamy!

Celem działania grupy „Maximilianus” jest ożywianie kultu Sanktuarium Matki Bożej Królowej Matki Nadziei i św. Maksymiliana Marii Kolbego według Jego wizji. Mottem naszego działania niech będzie myśl Świętego: „Jeśli sobie czegoś Niepokalana życzy, to nie ma wątpliwości, abyśmy mieli tego nie osiągnąć, pewnie! Teraz tylko do czynu! Sami z siebie nic nie potrafimy, ale przy pomocy Niepokalanej cały świat nawrócimy, mówię, cały świat do Jej stóp rzucimy! Bądźmy tylko Jej, bezgranicznie Jej”.

Obecnie przygotowujemy „teren” działania, któremu

nadaliśmy nazwę „Niepokalanówek”, czyli dwie duże sale i wejście do dolnego kościoła, wymagające jednak sporego remontu. Pracy jest bardzo dużo, bo pomieszczenia trzeba dostosować do tego, by móc realizować tam wystawy, konferencje, koncerty, małe sztuki teatralne i wyświetlać filmy, a także prowadzić zajęcia praktyczne dla młodszych i starszych parafian oraz osób niepełnosprawnych (muzyka, teatr, arteterapia, itp.). Druga sala, to swoista pracownia artystyczna, a w niej miejsce na warsztaty pisania ikon, malowanie obrazów i inne działania głównie w zakresie sztuki sakralnej.

Planujemy przygotować mały salonik z biblioteczką Pism o. Maksymiliana i książek o nim. Rozmowy przy kawie, słuchanie muzyki, czy konferencji wybitnych autorów katolickich (na żywo lub... z mp3), dotyczących

foto. arch. red.

fof. arch. red.

głównie postaci św. Maksymiliana i Jego dzieła, to tylko niektóre wyobrażenia i marzenia o naszym Niepokalanówku.

Oprócz projektowanej wystawy o św. Maksymilianie, pokażemy również kawałek historii naszej parafii i klasztoru w postaci jeszcze zachowanych m.in. starych ornatów, komży, pamiątek i innych przedmiotów użytku kościelnego będących swoistym dziedzictwem tego miejsca.

Podkreślić należy w tym miejscu, że cała szeroka działalność kulturalna w duchu chrześcijańskim jest skierowana głównie do mieszkańców par. św. Antoniego

w Gdyni, by przybliżyć nam wszystkim życie i dzieła św. Maksymiliana, a tym samym umacniać i rozwijać jeszcze bardziej całą wspólnotę parafialną, która miewa swoje lepsze i gorsze czasy...

Obecnie pracujemy nad przygotowaniem „Drogi św. Maksymiliana”, które obejmuje opracowanie tekstów, pieśni, modlitw i samej drogi przez Witomiński Lasek. Każdy z uczestników grupy oraz nowi jej uczestnicy chętni do współdziałania, będą mogli namalować na płótnie jeden z obrazów Drogi, wg wzorów z Sanktuarium ojca

Kolbego w kościele górnym, doświadczając tym samym swobodnego spotkania i rozmowy ze Świętym. Obrazy te stanowią będą stacje „Drogi św. Maksymiliana”.

W ten sposób możemy realizować inspiracje i podpowiedzi oo. rekolekcyjistów Misji Parafialnych. Razem możemy wiele...

Zwracamy się do miłośników i czcicieli św. Maksymiliana oraz wspólnot parafialnych o udział i zaangażowanie się w powyższych pracach oraz modlitwę w tej intencji.

Inicjatorami działań mających na celu popularyzację św. Maksymiliana Kolbe i Jego Sanktuarium są parafianie: Barbara Thun (Akcja Katolicka), Barbara i Franciszek Popiel (Rycerstwo Niepokalanej), Maria Kowalska (Żywy Różaniec), Anna Miller (G.I.P.), Wiesław Lic (pierwsza Fraternia), Tadeusz Jędrzejczak (Sobotnia Szkółka Katechetyczna) i Ludwik Lubieński (G.I.P.).

G.I.P. „MAXIMILIANUS”

kontakt: tel. 510 490 759
608 453 731
732 309 687

e-mail: maximilianus@interia.pl

fof. arch. red.

Akcja Katolicka

Rocznice 80 i 75 lat

Nasza parafia ma za sobą bardzo duchowo przeżyty jubileusz obecności Ojców Franciszkanów w Gdyni. Dynamiczne katechezy o. Andrzeja i płomienne inwokacje o. Sebastiana cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem parafian doceniających wysiłek, przygotowanie i organizację tygodnia misyjnego. Parę znacznych rocznic: początek klasztoru Franciszkanów w Gdyni i 75. rocznica męczeńskiej śmierci św. Maksymiliana zbiegają się w Roku Miłosierdzia i Jubileuszowym Roku Chrztu Polski. Mając na uwadze te ważne rocznice, Akcja Katolicka postanowiła wrócić do starej tradycji zawieszania kropielniczek przy wejściu do mieszkania. Rozprowadzaliśmy skromne w formie kropielniczek w neutralnym kolorze z motywem nawiązującym do Chrztu

z roku 966. Mamy nadzieję, że każda z rodzin, które umieściły je przy drzwiach wejściowych będzie częściej w ciągu dnia czyniła znak Krzyża Świętego.

Receptę na stosowanie wody święconej wypisała nasza nieoceniona p. dr Maria Koziółka:

*Święcona woda
Siły Ci doda,
Serce do życia pobudzi,
Przeszkody pokona –
Cudowna ona,
Lekarstwem jest dla ludzi.
Wystarczy kropelka,
By radość wielka
Powstała w człowieka duszy.
Krzyż nią znaczony
Zwycięży demony,
Smutek i lęk zagłuszy.*

W sierpniu czeka nas odpust sanktuarijny, który upamiętni 75 lat od śmierci o. Maksymiliana i 5 lat od koronowania obrazu Mat-

ki Bożej Królowej Matki Nadziei. Sanktuarium nasze, mimo że archidiecezjalne, nie jest szerzej znane i nie przybywają tu jeszcze tłumnie pielgrzymki. Chcąc zmienić ten stan, Akcja Katolicka od paru lat starała się o umieszczenie na głównych ulicach miasta stosownych drogowskazów. Udało się wreszcie doprowadzić do zawieszenia znaków, ale tylko w dwóch miejscach: na Węzle Wzgórze z kierunku Sopotu i na ul. Władysława IV z kierunku portu. Brakuje powtórzenia tego znaku na wlocie ul. Partyzantów, aby kierowcy bez szukania mogli znaleźć kościół a nie jechali pod Urząd Miasta. Niestety, nasze władze miejskie są bardzo powściągliwe w wydawaniu pozwoleń na znaki drogowe.

Udało się też doprowadzić do powstania ulicy Franciszkańskiej. Tę nazwę będzie nosiła droga wokół kościoła i klasztoru.

Barbara Thun

Pielgrzymka do źródeł naszego chrześcijaństwa.

Z okazji przypadającego w tym roku Jubileuszu Chrztu Polski, Akcja Katolicka zorganizowała wyjazd do miejsc związanych z tym doniosłym wydarzeniem 1050 lat temu.

Zaczęliśmy od Poznania, gdzie pokłoniliśmy się Mieszkowi I w Katedrze na Ostrowie Tumskim a potem obejrzelśmy świetną wystawę archeologiczną Genius Loci. W Rynku koziołki na Ratuszu oznajmiły nam południe, po czym zwiedziliśmy miasto zaglądając do OO. Franciszkanów i małego kościółka na ul. Żydowskiej, powstałego w miejscu pierwszego na ziemiach Polski cudu eucharystycznego, jeszcze w średniowieczu.

Następnym etapem był Ostrów Lednicki – miejsce zamieszkania Mieszka i Dobrawy i prawdopodobne miejsce jego Chrztu św. W tej kwestii nie ma jednomyślności wśród history-

ków ponieważ nie ma niezbitych dowodów wskazujących na Ostrów albo na Poznań; w obu miejscach znaleziono baseny chrzcielne z 10 wieku.

Wieczorem dojechalśmy do Gniezna, gdzie był nocleg w bardzo wygodnych warunkach. Zanim udaliśmy się na spoczynek, odwiedziliśmy naszych OO. Franciszkanów. Brat Robert oprowadził nas po tamtejszym kościele, opowiadając o cudownym obrazie Matki Bożej i kulcie błogosławionej Jolenty.

Po śniadaniu miejski przewodnik zabrakł nas do Muzeum Archidiecezjalnego, zwanym Skarbem, bo skarby są tam zaiste wielkie. W południe uczestniczyliśmy we Mszy świętej w Katedrze Prymasowskiej i obejrzelśmy wszystkie w niej zabytki. Punktem kulminacyjnym były oczywiście Drzwi Gnieźnieńskie, w obecnym Roku Miłosierdzia oznaczone

jako Brama Miłosierdzia.

Po południu pożegnaliśmy Gniezno i w drodze powrotnej do domu zatrzymaliśmy się w Strzelnie. Nikt nie spodziewał się, że w takiej niepozornej miejscowości zobaczymy takie wspaniałe romańskie, renesansowe i barokowe zabytki! Nie tylko ucztę artystyczną ale i duchową przy renesansowym ołtarzu zawierającym ponad 500 relikwii, zbieranych przez siostry Norbertanki. Oszołomieni jakością i wielością tych wspaniałości, przy śpiewie pieśni maryjnych i patriotycznych wracaliśmy do Gdyni w poczuciu właściwie spędzonego weekendu, datami zbliżonego do dnia Chrztu Mieszka, który najprawdopodobniej nastąpił w Wielką Sobotę, 14 kwietnia 966.

Barbara Thun

Wejść na drogę powołania małżeńskiego

Zbliżają się Świątowe Dni Młodości. Jest to okazja do refleksji nad słowami św. Jana Pawła II, skierowanymi do młodych i do tych, którzy pragną zawsze być młodymi duchem, czyli być dziećmi Bożymi i cały czas wzrastać ku świętości. A świętość to miłość. Pochylimy się nad słowami świętego Jana Pawła II: Nie lękajcie się Miłości, która stawia człowiekowi wymagania. Te wymagania – tak jak znajdujecie je stałym nauczaniu Kościoła – właśnie są zdolne uczynić Waszą miłość – prawdziwą miłością.

Miłość nie sprowadza się do tego tylko, co czujemy. Ma ona w człowieku głębsze jeszcze korzenie, które tkwią w jego duchowym „ja” w umyśle i woli. Chcąc sprostać przykazaniu miłości (w szczególności gdy chodzi o miłość nieprzyjaciół), musimy sięgać do tych głębszych

korzeni. Przez to miłość staje się „trudniejsza”, ale staje się również „większa”. Kierujemy się w niej nie tylko reakcją uczuć, ale względem na prawdziwe dobro. I w ten sposób uczymy się kierować naszymi uczuciami, wychowujemy je. Wymaga to cierpliwości i wytrwałości. Chrystus powiedział: „W cierpliwości posiadziecie dusze wasze” (por. Łk 21, 19). Otóż miłować prawdziwie i w pełni potrafi tylko ten, kto zdolny jest „posiadać” swoją duszę, posiadać siebie samego: posiadać po to, ażeby stać się „darem dla drugich”. Tego wszystkiego uczy nas Chrystus nie tylko swym słowem, ale także swoim przykładem.

To wszystko posiada swój, za każdym razem niepowtarzalny, wyraz podmiotowy, swoje uczuciowe bogactwo, swoje wręcz metafizyczne piękno. Zawiera się w tym równocześnie potęż-

ne wezwanie, ażeby tego wrazu nie sfatszować, bogactwa nie zniszczyć, a piękna nie zespecić. Bądźcie przekonani, że to wezwanie idzie od Boga samego, który stworzył człowieka na „swoj obraz i podobieństwo” – właśnie jako „mężczyznę i kobietę”. Wezwanie to płynie z Ewangelii i odzywa się w głosie młodych sumień, jeśli zachowały one swą prostotę i przejrzystość: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądają”. Boga, który jest Miłością (por. J 4, 8.16), macie oglądać poprzez tę miłość jaka rodzi się w Was – i chce być wpisana w projekt całego życia.

I dlatego proszę Was, abyście na tym niestękanie ważnym etapie Waszej młodości nie przerywali rozmowy z Chrystusem – owszem, abyście ją wówczas bardziej podejmowali. Kiedy Chrystus mówi: „pójdź za Mną!” to wezwanie Jego może oznaczać „wzywam cię do innej jeszcze miłości” - ale bardzo często oznacza „pójdź za Mną”, który jestem Oblubieńcem twojej oblubienicy... stań się i Ty oblubienicą twego oblubieńca. Stańcie się oboje uczestnikami tej tajemnicy, tego Sakramentu o którym List do Efezjan mówi, że jest „wielki: w odniesieniu do Chrystusa i Kościoła” (Ef 5, 32).

Jakże ogromnie wiele zależy od tego, abyście również na tej drodze poszli za Chrystusem, abyście nie stronili od Niego za tą sprawą, która istnieje tylko z Was i pomiędzy Wami. Pragnę, abyście uwierzyli i przekonali się, że ta Wasza ludzka „wielka tajemnica” ma swój początek w Bogu, który jest Stwórcą – że jest ona zakorzeniona w Chrystusie – Odkupicielu, który zarazem jako Oblubieniec „wydał samego

foto. arch. red.

siebie” – i wszystkich oblubieńców i oblubienice uczy „dawać siebie” wedle pełnej miary osobowej godności każdego i każdej. Uczy nas Chrystus miłości oblubieńczej.

Wejść na drogę powołania małżeńskiego – to znaczy uczyć się miłości oblubieńczej z dnia na dzień, z roku na rok: miłości wedle duszy i ciała, miłości, która cierpliwa jest i łaskawa, która nie szuka swego i nie pamięta złego; miłości, która umie współwesoć się z prawdą, miłości, która wszystko przetrzyma (Por. 1 Kor. 13, 4.5.6.7.).

Takiej właśnie miłości potrzeba Wam, młodym, jeśli Wasze przyszłe małżeństwo ma „przeżyć” próbę całego życia. A taka właśnie próba należy do samej istoty powołania, jakie przez małżeństwo zamierzacie wpisać w projekt Waszego życia.

Dzisiaj zasady chrześcijańskiej moralności małżeńskiej bywają

w wielu kręgach przedstawione w krzywym zwierciadle. Usiłuje się narzucić środowiskom, a nawet całemu społeczeństwu model, który sam siebie ogłasza „postępowym” i „nowoczesnym”. Nie zauważa się przy tym, że w tym modelu człowiek, a chyba zwłaszcza kobieta, z podmiotu zamienia się w przedmiot (przedmiot swoistej manipulacji, a cała wielka treść miłości zostaje zredukowana do „użycia”, które – choćby nawet było dwustronne – nie przestaje być w swej istocie egoistyczne.

Drodzy młodzi Przyjaciele! Nie pozwólcie sobie odebrać tego bogactwa! Nie wpisujcie w projekt Waszego życia treści zniekształconej, zubożonej i zafalszowanej: miłość „współwesoć się z prawdą”. Szukajcie tej prawdy, tam gdzie ona rzeczywiście się znajduje! Jeśli trzeba, bądźcie zdecydowani iść pod prąd obiegowych poglądów i rozpropagowanych haseł! Nie lękajcie się Miłości, która stawia

czyłkowi wymagania. Te wymagania – tak jak znajdujecie je w stałym nauczaniu Kościoła – właśnie są zdolne uczynić Waszą miłość – prawdziwą miłością.

I jeżeli gdzie, to tutaj w szczególności pragnę powtórzyć życzenie sformułowane na początku: „Abyście umieli zdać sprawę z nadziei, która jest w was!” Kościół i ludzkość zawierzają Wam wielką sprawę tej miłości, na której opiera się małżeństwo, rodzina: przyszłość. Ufa, że potrafcie ją odrodzić. Ufa, że potrafcie ją uczynić piękną: po ludzku i po chrześcijańsku wielką, dojrzałą i odpowiedzialną”.

Podczas pisania artykułu korzystałem z książki „Stworzeni do miłości – Jana Pawła II rozmowy z młodymi”.

Paweł Kurski

reklama >>>>

INVEST_{im} KASY FISKALNE

NOVITUS NANO E
Kasa fiskalna przenośna

- Nie wielkie rozmiary i lekka konstrukcja
- Ergonomiczna obudowa odporna na uderzenia
- Zapis elektronicznej kopii na karcie SD
- Intuicyjna i przyjazna obsługa
- Możliwość pracy w trudnych warunkach atmosferycznych

NOVITUS SOLEO E PLUS
Kasa fiskalna stacjonarna

- Rejestracja elektronicznej kopii paragonu
- Graficzne wyświetlacze obsługi i klienta
- Duża baza towarów
- Identyfikacja 20 kasjerów
- Możliwość ustalenia waluty głównej kasy wielowalutowość

ul. Władysława IV 7-15 (róg ul. Wójta Radtkego, 80m od I Urzędu Skarbowego) www.investim.pl
 81-353 Gdynia, tel. 58 624 40 74; kom. 507 156 890, 501 735 351 biuro@investim.pl

<<<< reklama

Katecheza liturgiczna. Akt pokuty.

fol. arch. red.

Pierwszorzędnym celem sprawowanej Mszy świętej jest uwielbienie Boga. Tak więc, nie jest nim, wbrew obiegowej opinii, zadośćuczynienie naszym tak zwanym „religijnym potrzebom”, żebyśmy się dobrze poczuli itd. Uwielbienie Boga domaga się rezygnacji z siebie, ze swojego ego, z roszczeń, oczekiwań, aspiracji, „interesów”. Domaga się to postawienia siebie we właściwej relacji do Boga. Kim jestem ja? Kim jest Bóg wobec którego stoję?

Uświadomienie sobie własnej kondycji wobec Boga który przychodzi we Mszy świętej domaga się konkretnej odpowiedzi, przybrania należytego usposobienia. Ma temu służyć akt pokuty. Akt ten wpisuje się w tzw. obrzędy wstępne, poprzedzające liturgię słowa.

Zauważmy najpierw, że nasza kondycja wobec Pana Boga, nasza niegodność, świadomość własnej słabości, podkreślana jest w różnych momentach naszego spotkania z Bogiem we Mszy świętej. Już wchodząc do kościoła czynimy znak krzyża woda święconą; gest ten ma wymiar pokutny, egzorcyzmujący, uświadamia nam potrzebę oczyszczenia z grzechów. Następnie, w trakcie Mszy świętej, odmawiamy akt pokuty we właściwym mu miejscu. Tuż przed przyjęciem Komunii świętej, przy śpiewie „Baranku Boży” znów prosimy Jezusa „zmiłuj się nad nami”, „obdarz nas pokojem”. Co ciekawe, w

dawnej Mszy świętej w tym momencie odmawiano jeszcze raz „Spowiadam się Bogu wszechmogącemu...”, aby tym lepiej przygotować się na moment Komunii świętej. Następnie modlimy się słowami z Ewangelii „Panie, nie jestem godzien...” Nota bene, jako że używamy własnych słów setnika z Ewangelii, zapisanych w tej formie, mówimy „nie jestem godzien” - zarówno kobiety jak i mężczyźni. Nie jestem „godzien” (ja grzesznik, ja człowiek), nie zaś „nie jestem godna”. Natomiast to rozróżnienie przynależne danej płci czynimy w „Confiteor”: „... że bardzo zgrzeszyłem” - kobiety mówią „...zgrzeszyłam”.

Pokutne usposobienie całego ludu Bożego we Mszy świętej wielokrotnie reprezentuje sam kapłan przez swoje modlitwy i gesty. Podczas przygotowania kapłan modli się cicho w imieniu całego ludu: „przyjmij nas Panie stojących przed Tobą w duchu pokory i z sercem skruszonym; niech nasza ofiara tak się dzisiaj dokona przed Tobą, Panie Boże, aby się Tobie podobą”. Następnie dodaje w imieniu własnym, obmywając palce, ten werset psalmu pokutnego: „Obmyj mnie Panie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mego”. Nadto, jeśli odmawiana jest Pierwsza Modlitwa Eucharystyczna, kapłan bije się w piersi wymawiając słowa „Również nam Twoim grzesznym sługom...” Ta prośba

o Boże zmiłowanie pojawia się także w modlitwach w innych momentach Mszy świętej.

Pierwotne formy aktu pokuty, „Confiteor” (Spowiadam się...), były bardzo proste. Nie zawierały jeszcze ani wezwań do świętych, ani potrójnego „moja wina”. Z czasem jednak zaczęto rozwijać tę „modlitwę o Boże przebaczenie” i stopniowo dodawano słowa „moja wina” oraz wezwanie wstawiennictwa świętych: [spowiadam się] Najświętszej Maryi Pannie, która przez Boga była zachowana od wszelkiej zmyzy grzechowej; św. Michałowi Archaniołowi, który na czele swoich wojsk walczy przeciwko szatanowi i wszystkim złym mocą; św. Janowi Chrzcicielowi, który całe swoje ziemskie życie poświęcił nawracaniu ludzi i wzywaniu do pokuty; św. Piotrowi i Pawłowi, filarom Kościoła; oraz wszystkim Aniołom i Świętym. Czasami zdarzało się, że do tej „litanii” świętych dołączano jeszcze patronów miejscowego Kościoła lub założycieli zakonów, np. franciszkanie spowiadali się w „Confiteor” „świętemu Ojcu naszemu Franciszkowi”. Ostatecznie pierwszą formę aktu pokuty uporządkowała i uprościła reforma liturgii, która nastąpiła po Soborze Watykańskim II.

Nota bene, dlaczego odmawiając „Confiteor” bijemy się w piersi? W chrześcijaństwie od samego początku bicie się w piersi uchodziło za typowy gest wyrażający pokutne usposobienie (por. Łk 18,13; 23,48). Ponieważ serce uważane było między innymi za siedzisko i źródło grzechu, stąd uderzanie się w piersi, za przykładem Pisma Świętego, traktowane było jako zewnętrzne ukazanie poczucia swojej grzeszności, skruchy, żalu i szczerego wyznania

grzechów. Symbolicznym uderzaniem się w piersi pragniemy jakby „skruszyć” twarde serce, serce kamienne, zimne, nieskore do miłości i pokuty.

Aktualnie akt pokuty składa się z czterech ważnych elementów: wezwania kapłana, chwili ciszy, formuły wyznania grzechów oraz absolucji, a więc prośby kierowanej przez kapłana w imieniu całej zgromadzonej wspólnoty o przebaczenie wyznanych grzechów.

Aktualny Mszał podaje cztery formy wyznania grzechów:

- 1) „Confiteor” – „Spowiadam się...”
- 2) Forma dialogowana: „Zmiłuj się nad nami Panie” - „Bo zgrzeszyliśmy przeciw Tobie” itd.
- 3) Forma tropiczna: „Panie, który... zmiłuj się nad nami” - „Zmiłuj się nad nami” itd.
- 4) Aspersion – pokropienie

wodą święconą

Przy zastosowaniu pierwszej lub drugiej formy następuje śpiew lub recytacja „Kyrie eleison” - „Panie zmiłuj się nad nami”. Ten śpiew pomija się przy zastosowaniu trzeciej lub czwartej formy.

W niektórych okolicznościach akt pokuty zastępowany jest przez inne obrzędy – np. posypanie głów popiołem w Środę Popielcową lub procesja (która ma miejsce przed rozpoczęciem liturgii, jak na przykład w czasie Mszy rezurekcyjnej). Akt pokuty pomija się także, gdy na Mszy udzielany jest Sakrament Chrztu lub Małżeństwa.

Nota bene, istnieją tylko powyższe cztery formy wyznania grzechów. Aktu pokuty nie wolno zastępować piosenką (jak np. „Przepraszam Cię Boże skrzywdzony w człowieku” itp.)

ani innym tekstem czy utworem.

Akt pokuty oczyszcza nas z grzechów lekkich tzw. powszechnych i przysposabia nas do pełnego uczestnictwa w Uczcie Eucharystycznej czyli do przyjęcia Ciała i Krwi Pańskiej. Mimo to trzeba pamiętać, że w czasie przystępowania do Sakramentu Pokuty słuszne jest wyznanie ich spowiednikowi, poddając jego ocenie charakter i ciężar grzechów oraz przyjmując stosowną naukę. Należy pamiętać, że akt pokuty gładzi grzechy lekkie. I tylko grzechy lekkie. Aby uzyskać przebaczenie grzechów ciężkich konieczne jest przystąpienie do Sakramentu Pokuty. W naszym kościele spowiadamy m.in. przed każdą Mszą świętą.

o. Krzysztof

Jak się ubrać do kościoła?

W krótkości słowa:

Jeśli ubiór jaki masz na sobie w kościele jawi ci się jako stosowny również na plażę, na pizzę z przyjaciółmi lub na rekreacyjny spacer z psem, to masz podstawy żeby przypuszczać, że nie jest on stosowny na spotkanie z Jezusem Chrystusem we Mszy świętej.

Oto podstawowe zasady savoir-vivre w kwestii kościelnego ubioru:

Kobiety: ramiona i kolana (w pozycji siedzącej) oraz dekolt muszą być obowiązkowo zakryte. Podobnie jak brzuch i plecy. Ubrania nie powinny być przezroczyste. Ponadto nie powinny ściśle przylegać do ciała. Dobierając obuwie do kościoła, klapki i japonki zostawiamy w domu.

Mężczyźni: ubiór zasadniczo powinien mieć charakter odświętny. Długie spodnie, gar-

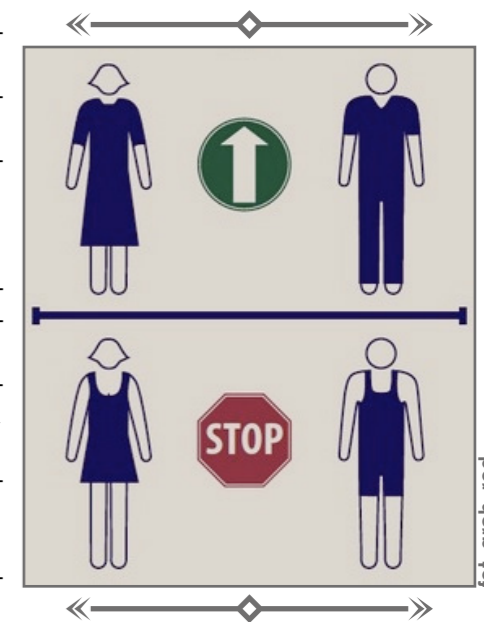
nitur (lub przynajmniej koszula, może być z krótkim rękawem), półbuty. Krawat dopełnia całości odświętnego stroju. Stosowne ubranie jest tym bardziej obowiązujące, jeśli pełnisz w liturgii jakąś konkretną funkcję (ministrant, lektor, kantor, procesja z darami itp.).

Pilnujmy siebie samych i siebie nawzajem, aby nasz ubiór korespondował z konsekrowanym charakterem miejsca jakim jest kościół i uroczystym charakterem wydarzenia jakim jest każda Msza święta. Zachowujmy też delikatność i wyrozumiałość względem tych, do których nie dotarła jeszcze katecheza o skromności ubioru, oraz względem osób ubogich biorących udział we Mszy świętej, których na odświętny ubiór czasem po prostu nie stać.

Nota bene: dobór właściwego ubioru, z zachowaniem

zasad skromności, obowiązuje także poza kościołem, stosownie do konwensów obowiązujących w danym miejscu i sytuacji.

o. Krzysztof

fol. arch. red.

Drogi Przyjacielu

Niezatarte ślady Jezusowe na poletku Św. Franciszka w Gdyni.

fot. arch. red.

Uroczystość odpustowa w kościele OO. Franciszkanów p.w. Św. Antoniego, 80 rocznica obecności synów Św. Franciszka w Gdyni oraz uświadomienie nam przez Ojców Misjonarzy jak wielkim skarbem są dla nas nasze Sanktuaria, skłaniają nas – parafian do rozmyślań nad naszym udziałem w naszej parafii.

Udostępnienie parafianom ksiąg obrazujących dzieje tego Zakonu w Gdyni stało się dla mnie inspiracją do przywołania wspomnień z przed lat. Już samo wejście do kaplicy Św. Antoniego, będącej najstarszą częścią całego kompleksu sakralnego, zanurza człowieka w atmosferze nasyczonej modlitwą wielu Ojców i Braci Franciszkanów oraz kilku pokoleń mieszkańców Wzgórza. Wydaje się, że czas się zatrzymał i za chwilę rozpocznie się Msza św., którą odprawiać będzie Proboszcz O. Alojzy Urbaniak, a w konfesjonatach przy drzwiach wejściowych zasiądą O. Piotr i O. Henryk, zaś O. Leonard zajmie miejsce w konfesjonale na bocznej prawej ścianie kaplicy. Znów zabrzmia organy i usłyszymy koncert Chóru Symfonia lub dziewczęcy śpiew Dzwonków albo Dzwoneczków. Brat Ber-

nard będzie pilnował porządku w Domu Bożym, a w chwilach wolnych od zajęć klasztornych i pracy z chórami poprowadzi rozśpiewane dziewczęta w kierunku nadbałtyckiego klifu, by nauczyć je Franciszkowej rozmowy z Bogiem i Jego pięknym dziełem jakim jest przyroda. W godzinach rannych zasiądą w ławkach parafianie z dawnych lat, by w drodze do pracy zaczerpnąć duchowych sił z Eucharystii i polecić Św. Antoniemu swoich bliskich – tych na lądzie i tych co uprawiają stony ugór Bałtyku i Oceanów. Wieczna lampka nad ołtarzem przez cały dzień będzie przyzywać przechodniów odliczających schody, a promienie stońca spadające przez kolorowe witraże będą muskać obrazy w ołtarzach. Po jednej stronie głównego ołtarza spoglądać będzie Maryja w dwóch różnych odstonach, ale zawsze czekająca na swoje dzieci, dla których ma niezmiernie skarby łask. Po drugiej stronie kaplicy, ten sam, co dziś Jezus w złotej koronie wskazujący na swe Przenajświętsze Serce, z którego płyną źródła łask i strumienie tej Jego miłości, która zaprowadziła Go na krzyż. Czasem Jezus

pozwał zastąpić siebie wizerunkiem Św. Franciszka. Przez wiele lat obok na oknie wisiał Obraz Jezusa Miłosiernego, który po latach zapomnienia znalazł swoje miejsce w górnym kościele. Znad głównego ołtarza nieustannie Św. Antoni klęczący przed Matką Bożą z Dzieciątkiem uczy nas jak mamy adorować naszą ukochaną Matkę i Jej Syna.

Gdybyśmy mogli wejść do kaplicy o zmroku, odżyłyby wspomnienia wieczornych Nabożeństw do Najświętszego Serca Pana Jezusa i Jego Miłosiernego i Św. Franciszka, a w poniedziałki usłyszeliśmy O. Alojzego uczącego nas śpiewać najnowsze, przysłane z Warszawy pobożne pieśni, które przysparzały sławę naszej parafii w Gdyni i okolicach. Z rozzerwaniem słuchaliśmy prośby Misjonarza O. Andrzeja, by nie lekceważyć tych nabożeństw, które są „pragnieniem duchowości człowieka i darem w życiu wiary oraz budowaniem tego, co Bóg daje przez słowo”. Wezwaniami Litani tworzymy modlitwę wyrażającą słowa wypowiedziane do Boga o naszym życiu.

Nauka śpiewu nie należała do łatwych, bo nie wszyscy przyswajali sobie nowe melodie, jak Pani Gentkowska, której ani astma, ani praca jako praczki nie pokonały mocnego i czystego głosu. Ja nadawałam się jedynie do drukowania książeczek z tekstem, postępując się powielaczem uzbrojonym w wielki watek. Ta „produkcja” odbywała się w kancelarii późnym wieczorem po wszystkich codziennych zajęciach.

Organizacja Jasełek, przygotowywanie szopki (O. Leonard mający talent artystyczny wykonał szopkę z dużymi postaciami idącymi do Jezusa pod boczny ołtarzem), czy Grobu Pańskiego spajały parafię i czyniły

ją wielką rodziną. Nic dziwnego, że O. Leonard Szymanik został mianowany gwardianem i proboszczem w Sławnie odprowadzała go duża grupa parafian na czele z O. Alojzym.

Może warto się zastanowić co się z nami stało, że nie interesują już nas wieczorne nabożeństwa? Gdzie są dzieci, które kiedyś chętnie uczestniczyły w Nabożeństwach majowych i czerwcowych? Nawet wojna i okupacja nie przeszkodziły dzieciom uczestniczyć w tych nabożeństwach, a wielu częściach Polski w maju dziewczynki stały z liliami, a chłopcy w czerwcu z palmami. Gdzie są nasze feretrony, które fruwały w rękach Kujawianek i Krakowianek, i gdzie są te osoby, które za zaszczyt poczytywały sobie asystę przy sztandarach podczas procesji na Boże Ciało, czy w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa?

Ileż radości sprawiały uczestnikom piesze pielgrzymki na odpust w Wejherowie i tym, którzy wychodzili z kwiatami, by powitać wracających pielgrzymów. Jak bardzo byliśmy dumni, gdy Wejherowianie ustawiali się wzdłuż ulic, by podziwiać franciszkańską pielgrzymkę, w której naczelną grupę stanowili ojcowie i Bracia grający na trąbkach (O. Alojzy, O. Leonard, Br. Florian i kilku innych braci).

Choć uczestniczenie w Mszach św. podczas większych

uroczystości pod oknami kaplicy lub w refektarzu zakonnym, z którego wychodziły na kaplicę dwa okna, nie było zbyt uciążliwe, to odwołująca się przez lata budowa dużego kościoła budziła tęsknotę. Nic więc dziwnego, że tak ochoczo przystąpiono do pomocy w jego budowie. Poświęceniu kamienia węgielnego towarzyszyła piękna pogoda i śpiew pieśni dziękczynnych Bogu płynących z głębi ludzkich serc. I tak ślady synów Św. Franciszka, a naszych Pasterzy, a także nas owiec Franciszkowej owczarni znaczyły co raz większe obszary ziemi na Wzgórzu, które przybrało nazwę Św. Maksymiliana. Każdy Ojciec i każdy Brat, odchodząc stąd na inną placówkę lub do Nieba, pozostawiał tu owoce swojej pracy nasyczonej miłością do Boga i ludzi. Nie sposób wymienić wszystkich, dla tego wspominam tylko kilku Ojców i Braci z początków naszej parafii. Po nich byli twórcy Sanktuarium Św. Maksymiliana, autorzy przebudowy górnego kościoła, założyciele i opiekunowie różnych Wspólnot. Wszystkich wspominamy z rozzerwaniem i wdzięcznością, bo pomogli nam zagospodarować po Bożemu nasze życie. Może nie zdajemy sobie sprawy, jak bardzo jesteśmy z nimi związani. Dopiero, gdy los nas zmusza do rozstania i przesadza na inne poletko, czujemy się

zagubieni będąc daleko od Synów Św. Franciszka, którzy choć zgrzebny strój swego Ojca zamienili na czarny habit, serca mają jak On, kochający Boga i ludzi, a ślady ich stóp dokładnie pokrywają ślady Jezusa na naszej ziemi.

Nasze Misje parafialne uświadomiły nam, jak bardzo zmieniliśmy się w naszym życiu codziennym, które niezmiennie jest drogą do wiecznego obcowania z Bogiem w Niebie. Uświadomiona nam, że sprawy ziemskie pochłaniają nam nie tylko szmat czasu, ale z coraz większą siłą zagarniają nasz umysł i serce. To dobrze, że uprzedzono nas, iż w czasie renowacji misji będziemy musieli zdać przed sobą samymi rachunek z dokonania naprawy naszych sumień i serc. Może uda się nam wydobyć spod warstwy zaangażowania w sprawy ziemskie uśpioną miłość do Boga, który cierpliwie czeka na nasze przebudzenie i powita nas uroczyście jak ojciec syna marnotrawnego. Mam nadzieję, że jak kiedyś nasza parafia gremialnie poświęcała się Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, tak i teraz przeprowadzi Intronicację Najświętszego Serca Jezusa Króla królów i Pana panów i dobrowolnie przyrzeknie Jezusowi posłuszeństwo i wierność.

Maria Koziellecka

reklama >>>>

Oferta

SKOK Stefczyka

atrakcyjne pożyczki i kredyty!

- pożyczki bez poręczycieli (nawet do 100 000 zł)
- oferty dla przedsiębiorców, również na start firmy
- kredyty na zakup, remont domu lub mieszkania
- linie pożyczkowe

wysoko oprocentowane lokaty – do 8,8% na lokacie półrocznej
konto osobiste i firmowe z dostępem przez Internet

SKOK STEFCZYKA

www.skokstefczyka.pl 0 801 600 100 (koszt wg taryfy operatora) lub 058 782 93 00 GDYNIA-REDŁOWO, ul. Legionów 126-128 (przy Centrali SKOK Stefczyka), tel. 058 782 87 12-13

<<<< reklama

Rycerz Maryi – Mugenzai no Sono

Pod koniec 1931 r. w polskim Niepokalanowie przebywało dwóch kapłanów, 159 braci i 102 uczniów Małego Seminarium. Rok 1931 to także 48 878 nowych członków Rycerstwa Niepokalanej /MI-1/. Miesięczny nakład „Rycerza Niepokalanej” osiągnął 434 400 egzemplarzy.

W styczniu 1932 r. do Mugenzai no Sono nadeszły wiadomości o prześladowaniu Kościoła katolickiego w Hiszpanii i likwidacji Zakonu Jezuitów. Maksymilian powiedział do swych braci: „Kościół nie uniknie konfrontacji z siłami tyranii, ale my musimy być gotowi głosić Ewangelię wszędzie, nawet ryzykując własnym życiem /.../ Chociaż podpisano pakt o nieagresji pomiędzy Polską i Związkiem Sowieckim, to doświadczenia naszej ojczyzny z Rosją powinny nas nauczyć, że nie można zanadto ufać naszemu wschodniemu sąsiadowi”. Nawiązał do wydarzenia z ubiegłego roku: „Rząd bolszewicki rozkazał zrównać z ziemią piękny kościół Chrystusa Zbawiciela w Moskwie. Gdy jechałem przez Związek Sowiecki, miałem przesiadkę w Moskwie. Spacerując po miejskich parkach zostawiłem tam Cudowne Medaliki. Jestem przekonany, że Niepokalana zdobędzie to centrum ateizmu”.

Bracia wybudowali piękną grotnę Matki Bożej z Lourdes wkomponowaną w górską skałę, umieścili gipsową figurę Najświętszej Dziewicy i na kolanach odmówili różaniec razem z o. Maksymilianem. Niedługo jednak powstała ta figura. Pewnego ranka spostrzegli, że nocą ktoś ją rozbił. Br. Zeno, który żył w dobrych stosunkach z przywódcami Hongochi, zwrócił się do nich o wsparcie: „Sznuje-

my wasze groby i miejsca kultu, ale oczekujemy, że i wy także będziecie szanować to, co dla nas święte”. Przywódcy potępili wandalizm. Zakonnicy powtórnie umieścili figurę w grocie. Chociaż była ona niszczona kilkakrotnie, w końcu naciski ze strony przywódców Hongochi położyły kres wandalizmowi. O. Maksymilian pisał do o. Floriana Koziury: „I Mnie wśród trudności energii brak. I teraz mam ciężki krzyż, br. Ludwigo wydalony z seminarium /.../ Przyszła mi myśl, że osłabienie energii jest podstępem szatana, dlatego staram się przy pomocy Niepokalanej utrzymać równowagę, by nie nadwerżyć zdrowia ze zmartwienia”.

fol. arch. red.

O. Kolbe w liście do br. klero Maryka Mariana Wójcika dzielił się swoimi planami: „/.../Praca nie ograniczy się do Japonii i Polski, ale jeśli Niepokalana zechce, roześle oddziały do wszystkich ziem. Każdy poświęcający się Jej musi być gotowy na wszystko, by pójść tam, gdzie Ona wyśle. Ponieważ nasza Reguła święta zakonna wyklucza od takiej gotowości misje wśród niewiernych, zwróciliśmy się do O. Prowincjała o pozwolenie złożenia czwartego ślubu, który by tę granicę usunął. Pozwolenie otrzymaliśmy i rzeczony ślub złożyliśmy: do Niepokalanej należą, proszę mną dobrowolnie rozporządzić”.

Dwa tygodnie później o. Kolbe otrzymał pozwolenie na wyjazd do Indii, żeby założyć nowy Niepokalanów. Z polskiego Niepokalanowa przyjechały nowe posłki - czterech braci zakonnych.

Na skutek niedożywienia bracia nabawili się wysypki skórnej i wrzodów. Szczególnie cierpiał z tego powodu o. Maksymilian. Br. Sergiusz powątpiewał, czy w takim stanie może on wyjeżdżać w podróż do Indii. Na co Maksymilian odpowiedział: „Jeśli wrzód na kostce nie pęknie do końca maja, to nie pojedę, ale skoro Niepokalana chce, abym pojechał, to mi zaleczy przed wyjazdem”. 29 maja 1932 r. Maksymilian przekazał współbraciom ważne polecenia: „Dzięki niech będą Niepokalanej! Właśnie pękł mi wrzód...Zanim wyruszę, pragnę udzielić wam kilka wskazówek. Ćwiczcie święte postuszeństwo, to najłatwiejsza, najkrótsza i najpewniejsza droga do świętości /.../ Rozwój i sukces Mugenzai no Sono opiera się na postuszeństwie. Żadnemu klasztorowi nie powiedzie się, jeśli wprowadzi bądź anarchię, bądź postuch dla tyłu opinii, ilu sam ma mieszkańców. Ktoś ostatecznie musi decydować /.../ Równowaga pomiędzy tymi, którzy wydają polecenia, a tymi, którzy są posłusznymi, zawiera się w tym, co powiedział św. Franciszek: „Błogostawiony sługa, który okazuje się równie pokorny wśród swych podwładnych, jak wśród swych panów”. Brać zakonna ze łzami w oczach i z troską, żegnając swego ojca na dworcu kolejowym, z którego miał odjechać pociąg do Kobe, a stamtąd statek płynący do Indii.

Po 20 dniach trudnej podróży o. Kolbe przybył do Enakulam,

zaproszony przez rozmówcę z pociągu, młodego księdza należącego do rytu syro-malabarckiego, do rezydencji arcybiskupa. Po rozmowie z księdzem i ojcem karmelitą, zorientował się, że szanse na założenie Niepokalanowa są niewielkie. Następnego dnia o. Maksymilian czekał już na spotkanie z arcybiskupem i polecał całą sprawę św. Teresie od Dzieciątka Jezus, przed której figurką właśnie siedział: „Zobaczmy czy pamiętasz”. Jeszcze przed beatyfikacją i kanonizacją świętej, obiecał jej modlitwę, w zamian ona miała się starać o jego mi-

sję. W tej chwili jeden z kwiatów spadł tuż obok na stół. Maksymilian pomyślał: „Zobaczmy, czy to coś znaczy”. Abp Angelus Maria Perez y Cecylia przyjął misjonarza z entuzjazmem. Gdy o. Maksymilian przedstawił mu swoje plany, hiszpański arcybiskup odpowiedział: „To da się zrobić. Musi ojciec pojechać ze mną obejrzeć miejsce na nowy Niepokalanów. Jest budynek do pracy i spora kaplica. Przyślij ojciec misjonarzy, by pomóc nam w ewangelizacji!”.

Zdumiony Maksymilian przyjął odpowiedź jako jawną pomoc św. Teresy od Dzieciąt-

ka Jezus, patronki misji. Pełen nadziei na otwarcie nowego Niepokalanowa, który w tamtejszym języku nazywałby się Alamalam, wsiadł na statek 4 lipca 1932 r., by powrócić przez Szanghaj do Nagasaki. Jednak do realizacji planów i marzeń Szaleńca Niepokalanej nie doszło przez długie dziesięciolecie. Powodem był brak kwalifikowanych misjonarzy, a także restrykcje nałożone przez polskie władze odnośnie do transferu waluty. C.d.n.

Barbara Popiel

reklama >>>>

KANCELARIA NOTARIALNA ŁUKASZ KURECKI NOTARIUSZ

Plac Kaszubski 13 lok. nr 7
81-350 Gdynia

Tel. 58 352 01 61
Tel. Kom 606 135 122

www.notariuszkurecki.pl
kancelaria@notariuszkurecki.pl

Godziny otwarcia:
pon. / śr. / pt. 9.00 – 17.00
wt. / czw. 10.00 – 18.00
Inne terminy po uzgodnieniu

Kancelaria Notarialna prowadzona jest przez Łukasza Kureckiego - Parafianina Parafii św. Antoniego na Wzgórzu św. Maksymiliana w Gdyni.

Kancelaria świadczy usługi między innymi w zakresie:

- umów darowizny, umów sprzedaży - mieszkań, lokali, działek, domów,
- umów o dożywocie,
- spraw spadkowych - aktów poświadczenia dziedziczenia, działów spadku,
- umów majątkowych małżeńskich, podziałów majątku,
- umów spółek, protokołów spółek,
- pełnomocnictw,
- poświadczeń podpisów, poświadczeń wierzytelnych kopii.

Serdecznie zapraszam wszystkich parafian do korzystania z usług mojej Kancelarii Notarialnej.

Szczęść Boże, Łukasz Kurecki Notariusz

<<<< reklama

Na 1050-lecie chrztu Polski

Już 1050 lat minęło, Kiedy Ojczyzna ma chrzest przyjęła. Wiele w tym czasie wydarzeń było Lecz Polska zawsze wierna Bogu była.

Początkiem naszej państwowości z Mieszkiem I-wszym i Dobrawą, Chrzest przyjmowali Wielcy i prości I Polska rosta Bożą Sprawą.

Z Bogiem toczyły się Polskie dzieje I w Imię Boże były zwycięstwa. W Nim trzeba zawsze mieć nadzieję, Ona w słabościach dodaje męstwa.

Dzisiaj, gdy czas ten wspominamy Te Deum Bogu śpiewać chcemy. Za to co było przed wiekami I przyszłość Polski Mu oddajemy.

Za wielu Świętych dziękujemy, Za winy, grzechy przepraszamy. Przed Nim w pokorze, dziś stajemy, Prosząc, by zawsze Bóg był z nami.

Z nami jest także Boża Matka, Pomaga trwać na Jego drogach, Uczy żyć w biedzie i w dostatkach, Kiedyś powita w nieba progach!

14-15 kwiecień 2016

A. C.

*Idziemy przeto w procesji za Chrystusem.
Prowadzi nas biała postać Chleba...
Idziemy śpiewając i wielbiąc tajemnicę.*

(Święty Jan Paweł II)

Bądźcie pozdrowiona – Hostyjo żywa!

Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, nazywaną także Bożym Ciałem, Kościół katolicki obchodzi w czwartek, jedenastego dnia po Zesłaniu Ducha Świętego. Ustanowił ją w 1246 roku w belgijskiej diecezji Liege biskup Robert z Thouroutte, na skutek widzeń św. Juliana z Cornillon. W 1263 roku we włoskiej Bolsenie miał miejsce cud eucharystyczny – Hostia w rękach wapiącego w przeistoczeniu księdza zaczęła krwawić. Następstwem tych zdarzeń było ustanowienie tej pięknej uroczystości dla całego Kościoła. Uczynił to papież Urban IV w sierpniu 1264 roku, jako zaślubienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, błędy heretyków oraz uczczenie pamiątki ustanowienia Najświętszego Sakramentu, która w Wielki Czwartek nie może być uroczystością obchodzona ze względu na powagę Wielkiego Tygodnia (bulla Transiurus). Decyzję tę zatwierdził papież Klemens V w 1314 roku. W Polsce Boże Ciało jest obchodzone od 1320 roku, najpierw w diecezji krakowskiej,

a od XV wieku w całym kraju.

W uroczystość Bożego Ciała Kościół pragnie w sposób szczególny uczcić rzeczywistość obecności Chrystusa w Eucharystii i zarazem przypomina tę najradośniejszą i jednocześnie niepojętą prawdę, że Pan Jezus daje się nam codziennie jako pokarm dla naszej duszy. Celebrację święta w centrum Gdyni rozpoczęła w tym roku uroczysta Msza Święta w kościele NSPJ przy ulicy Armii Krajowej, a po jej zakończeniu wyruszyła procesja, przeżywana jako publiczne wyznanie wiary. Pan Jezus cudownie obecny w Najświętszym Sakramencie, otoczony rzeszą miłujących Go wiernych, przemierzał ulice naszego miasta: 3-go Maja, Starowiejską i Świętojańską do Urzędu Miasta, gdzie u stóp Krzyża poległych Stoczniovców przy czwartym ołtarzu zakończono procesję. Jego Boskie Ciało, niesione przez kaptanów w pięknej monstrancji ukrytej pod baldachimem, przeszło obok naszych domów, aby je pobłogosławić, a nam powiedzieć, że jesteśmy

Jego ukochanymi dziećmi, że cieszy się naszymi codziennymi radościami i pomaga nam dźwigać ciężar choroby i cierpienia. Procesję otwierał krzyż, wierni nieśli sztandary i chorągwie kościelne, dzieci pierwszokomunijne sypały płatki kwiatów przed Najświętszym Sakramentem, wokół unosił się zapach kadzidła i rozlegał dźwięk dzwonków, a oprawę muzyczną zapewniały orkiestra oraz zespoły i chóry. Wielu parafian przyozdobiło swoje domy, wzdłuż których przechodziła procesja, w oknach stawiali święte obrazy, symbole religijne, kwiaty, zatykali flagi kościelne, maryjne i papieskie. Uroczysta procesja zatrzymywała się przy czterech połowych ołtarzach przyozdobionych obrazami, gałązkami brzoź i kwiatami. Przy każdym z nich kaptan śpiewał fragment Ewangelii oraz udzielał wiernym błogostawieństwa Najświętszym Sakramentem.

Po zakończeniu uroczystości rozmawiałem z Krystyną, która podzieliła się ze mną swoim przeżyciem z tego pięknego święta i powiedziała: „Proce-

sja Bożego Ciała do czterech ołtarzy, gdzie czytane są cztery Ewangelie jest symbolem obecności całego świata i przeżyciem całego naszego życia, a początkiem i końcem jest świętynia, w której mieszka nasz Pan Bóg, bowiem nasze chrześcijańskie życie w świątyni rozpoczęło się poprzez przyjęcie chrztu i w świątyni się kończy, kiedy odejmiemy z tego świata. Procesja Bożego Ciała symbolizuje nam szczęśliwość wieczną, ku której zmierzamy, by w towarzystwie samego Boga, móc spacerować w bezgrzesznym niebieskim raj”.

Natomiast Leszek zauważył, że: „Niesiona na czele procesji monstrancja z Najświętszym Sakramentem ukazuje nam, iż w tej ziemskiej wędrówce mamy wspaiałego i wybitnego Przewodnika. Jedni za liderów mają polityków, artystów lub sportowców, a my, chrześcijanie idziemy za naszym doskonałym Przewodnikiem - Jezusem Chrystusem. Chociaż często różnimy się statusem materialnym, poziomem wykształcenia, czy poglądami politycznymi, ale wobec Pana Boga wszyscy jesteśmy równi i wszyscy nazywa-

fol. arch. red.

ni jesteśmy Jego przyjaciółmi”.

Drodzy Czytelnicy!

Procesja Bożego Ciała symbolizuje nasze życie tu na ziemi, które jest nieustannym pielgrzymowaniem, przypominającym nam, skąd pochodzimy, dokąd zmierzamy i jaki jest sens naszej wędrówki. W tym dniu Chrystus w cudowny sposób obecny jest w Eucharystii. Może tego faktu, wszyscy jednakowo nie czu-

jemy, ale to jest przedmiotem naszej chrześcijańskiej wiary. Święto Bożego Ciała jest Świętem Miłości, Boga do człowieka i człowieka do Boga. Świętując Tajemnicę Eucharystii, dziękujemy Panu za Jego Miłość, którą nas darzy, byśmy byli radosnymi i zawsze zmierzali do szczęśliwości życia wiecznego.

Jerzy Chmara

Kwadrat I

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

Poziomo i pionowo:

1. jaskrawe, mocne światło
2. podpora chromego
3. pierwiastek chemiczny o symbolu AT
4. prawy dopływ Wisły
5. stolicą tego państwa jest Ad-Dauha

reklama >>>>

Profesjonalne usługi remontowo-budowlane

Ireneusz Konkol

malowanie,
szpachlowanie,
cekolowanie,
kafelkowanie,
biały montaż,
elektryka,
hydraulika,
panele podłogowe,
sufity podwieszane,
zabudowy k-g

e-mail: irekkonkol@interia.pl
kom.: 609-685-448

<<<< reklama

Kwadrat II

	1	2	3	4	5
1					
2					
3					
4					
5					

Poziomo i pionowo:

1. pionowa ściana grani, stromy odcinek trasy górskiej
2. przestrzeń niebieska okalająca Ziemię
3. Antoni (1908-1959); rzeźbiarz związany z Zakopanem
4. rzeka w Polsce i Słowacji, prawy dopływ Wagu
5. jubilerska jednostka masy

krzyżówki opracował Andrzej Ryterski

ogłoszenie >>>>

Rekolekcje dla kandydatów do Zakonu 24-26 czerwca – Gniezno

Osoby, które pragną w tym roku wstąpić do naszego Zakonu serdecznie zapraszamy na tzw. Rekolekcje dla kandydatów do Zakonu. Odbędą się one w Gnieźnie na tzw. Postulacie (pierwszym etapie formacji zakonnej). Uczestnicy rekolekcji na chwilę wejdą w rytm życia klasztornego, aby się mu przyrzec i samemu przez chwilę go doświadczyć. Kandydaci będą mieli możliwość złożenia dokumentów potrzebnych do Zakonu, jak również odbędą oni rozmowę z ojcem Prowincjałem o. Janem Maciejowskim, która jest warunkiem koniecznym przy pragnieniu wstąpienia do naszej wspólnoty Zakonnej.

- Start** 24 czerwca godz. 17.00
Koniec 26 czerwca około godz. 15.00
Miejsce Gniezno, Klasztor Ojców Franciszkanów ul. Franciszkańska 12
Koszt ofiara dobrowolna

Uczestnicy zabierają ze sobą: rzeczy osobiste, Pismo Św., coś do pisania i notowania, strój do pracy fizycznej.
Zgłoszenia: poprzez formularz zgłoszeniowy na stronie www.powolanie.com.pl lub bezpośrednio do ojca Roberta Twardokusa e-mail: kontakt@powolanie.com.pl tel. 660-421-200.

<<<< ogłoszenie

POLECANE STRONY INTERNETOWE

Główna strona internetowa Zakonu OO. Franciszkanów
<http://www.ofmconv.net>

Strona internetowa Gdańskiej Prowincji OO. Franciszkanów
<http://www.franciszkanie.gdansk.pl>

Facebook
www.facebook.com/franciszkaniewgdyni

Twitter
<https://twitter.com/@Franciszkanie>

Franciszkańskie Duszpasterstwo Powołaniowe
<http://www.powolanie.com.pl>

Postulat franciszkański
www.postulatfranciszkanski.pl

Seminarium franciszkańskie
www.seminariumfranciszkanskie.pl

Telewizja franciszkańska
www.franciszkanie.tv

Krótkie franciszkańskie rozważanie Słowa Bożego na każdy dzień
www.3zдания.pl

Pielgrzymka franciszkańska – Grupa „Franciszek Elbląg”
www.franciszek.elblag.pl

Rycerstwo Niepokalanej w naszej Prowincji
www.mi.franciszkanie.gdansk.pl

Sekretariat Prowincjalny ds. Misji
www.misje.gdansk.franciszkanie.pl

Błogostawieni
o. Zbigniew Strzałkowski
i o. Michał Tomaszek

Beatyfikowani 5 grudnia 2015 roku,
wspomnienie liturgiczne 7 czerwca.